

กระโถนข้างฉัตรธรรมาสน์

ฉบับที่ ๑๕ เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

โครงการรณรงค์การป้องกัน

กำหนดการ

พิธีรับยันต์เกราะเพชร

ณ. วัดท่าขนุน ต.ท่าขนุน อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี

ในวันเสาร์ห้าที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น.

รอบเดียวเท่านั้น

สนทนากับพระเล็ก สุขุมมปัญญา

เดือนสิงหาคม ๒๕๔๔

ณ บ้านอนุสาวรีย์ฯ

ถาม : คีนพຽ່ນູ່ນີ້ປຽ່ນູ່ມາຕີ ๒ ຈະລຸກຂຶ້ນນຶ່ງທຳສາມາຕີລອດ ດານີ່ທຽ່ງທີ່ ບາບທຳສາມາຕີຈົນຕີ ๔ ຕື່ອບາງຄຶ່ງເຮົາເຕີນຈົນກມບຳກື່ທຳໄປແຕ່ສ່ວນ ມາກຈະໃຊ້"ສັມປຕິຈຸຈາມີ" ພອກາວນາໄປໆ ມັນເມືອນກັບຕົວເອມັນຫາຍໄປ ເລຍຄະ ແລ້ວມັນຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າເຮົາກາວນາເມືອນຈີຕເຮົາມັນລອຍເວັງ ຄວ້າງອຸ່ ມັນເປັນເມືອນສຸຍູູກາຄະ ດານີ່ມັນມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າ ເອີ້..ມັນເປັນ ອະໄວ? ທີ່ບ້ານມັນໄມ່ມີແອ້ຣະ ທີ່ນີ້ມັນເຢັນທັງຕົວຄະມັນເມືອນກັບມັນມີແອ້ຣະ ມັນໆ ເຢັນເຂ້ມາໄອ້ຄວາມຮູ້ສຶກມັນຈະເຢັນຈາກນ້ຳຄະ

ตอบ : (หัวเราะ) ตอนนั้นจริงแล้วจะ ไปสนใจกับมันอารมณ์ตรงนั้น จริงๆ ให้ความรู้ไว้เฉยๆ อย่าให้ความสนใจมันมาก รู้ไว้เฉยๆ ก็พอ ว่าตอนนี้ เกิดอย่างนี้ ตอนนี่เกิดอย่างนี้ ถ้าสายหลวงปู่มันให้บอก ว่า รู้หนอๆ ไช้ มัย? รับผิดชอบไว้เฉยๆ ถ้าอารมณ์ใจทรงตัวตั้งลงไป ขึ้นตอนต่อไปมันจะเกิด ขึ้นของมันเอง หรือถ้าหากว่าถ้าไม่รู้จะไปไหนให้ตั้งใจว่าเราจะไปนิพพาน ไปกราบพระพุทธเจ้าเอาแค่นั้น

ถาม : ตรงๆ ที่อารมณ์แบบ มันเฉย มันเบาเนี่ยจะ ไม่ทราบว่าจะทำ ยังไงต่อ?

ตอบ : ก็บอกแล้วว่าให้รู้ไว้เฉยๆ กำหนดใจรู้ไว้เฉยๆ คือจริงๆ แล้วคือมันไม่มีแล้วลมหายใจก็ให้รู้เฉยๆ ว่าลมหายใจมันไม่มี มันเล็ก ภาวนาก็ให้รู้ว่ามันเล็กภาวนา ถ้าเรากำหนดใจสบายๆ ลักษณะปล่อยวาง

อย่างนี้มันจะดิ่งลึกลงไปเรื่อยๆ จนกว่าจะถึงจุดเต็มๆ ของมัน ซึ่งจุดเต็มๆ ของมันนี่ต้องตั้งกำลังใจไว้ชนิดหนึ่งว่าเราต้องการเวลาเท่าไร ถ้าผลออก บางที ๓ เดือนมันไม่เล็ก (หัวเราะ) ๓ เดือนไม่เล็กนี่มันอยู่สบาย สะด้วยมันรู้สึกว่าเป็นเดียวไฉมัย? ตอนนี่ตามรู้อย่างเดียว อย่าไปให้ ความสนใจมันมากเห็นอะไรก็รู้สึกแต่ไม่เห็น

ถาม :

ตอบ : ลักษณะนั้นแหละ คือว่ามันรู้สึกแต่ว่ารู้สึกแต่ไม่เห็น คือมัน สัมผัสตาเห็นรูปก็รู้สึกแต่ว่าตาเห็นรูป แต่จิตไม่ปรุงแต่งต่อ หูได้ยินเสียง ก็รู้สึกแต่ว่าได้ยินไม่ไปปรุงแต่งต่อ ชอบหรือไม่ชอบ เพราะหรือไม่เพราะ จมูกได้กลิ่นก็รู้สึกแต่ว่าได้กลิ่น ไม่ไปปรุงแต่งต่อว่าหอมหรือไม่หอม ชอบ ใจหรือไม่ชอบใจ เหล่านี้เป็นต้น

ถาม : แล้วมีบางคนทำแล้วเขา รู้ แล้วรู้อย่างเดียวแล้วเขาก็ย้อนกลับ ถอยไปอีก.....(ไม่ชัด)..... ?

ตอบ : อันนั้นตอนแรกมันจะอยู่ลักษณะที่ว่า เมื่อเห็นแล้ว พยายามกันมันเอาไว้ก่อน จนกระทั่งสติรู้เท่าทัน แล้วต่อไปมันต้อง ใช้ปัญญา เพื่อให้เห็นว่าทุกขโทษมันเป็นอย่างไร อย่างเช่นว่า สายตา เราเมื่อเห็นรูปปุ๊บ ถ้าหากว่าเราไปคิดต่อว่ารูปนี้เป็นหญิงเป็นชาย สวย ไม่สวย ชอบใจไม่ชอบใจ มันจะเกิดอารมณ์ตัวปรุงแต่งของจิตสังขารขึ้น มา ซึ่งจะสร้างทุกข์สร้างโทษให้แก่เรา ในเมื่อปัญญาเห็นตัวนั้นปุ๊บก็จะ หยุดความคิดคือหยุดตัวสังขารตัวปรุงแต่งลงเดี๋ยวนั้นเลย ถ้าหากว่า อย่างนั้นก็ไม่สามารถจะทำอันตรายท่านได้อีกอย่างนี้ มันจะมีในลักษณะ ที่เมื่อครู่ที่อธิบายไปก็คือว่า มันจะเป็นการข่มอารมณ์ไว้ก่อนจน

ถ้ามันรู้เท่าทัน พอมันรู้เท่าทันปัญญาเกิดมองเห็นทุกข์เห็นโทษก็
ปล่อยมันไปเลย คราวนี้ไม่ต้องแบกมันแล้ว ตอนแรกยังกอดมันอยู่

ถาม : อันนี้เรียกอารมณฺ์เข้าถึงอรหัตต์หรือยังคะ ?

ตอบ : ไม่ทราบเหมือนกันจะ

ถาม : อารมณฺ์อรหัตมรรค هنوزไม่เคย.....(ไม่ชัด).....

ตอบ : (หัวเราะ) ไม่ทราบเหมือนกัน เขาเรียกอะไรไม่รู้ทำๆ ไปเกิด

ถาม :

ตอบ : หลวงปู่มหาอำพันเป็นเจ้าของที่พระภิกษุภิกษุวิสุทธ
ิฆบวชอยู่วัดเทพศิรินทราวาส เป็นรุ่นพี่ท่านเจ้าคุณนรฯ อยู่ ๘ เดือนแต่
ว่าท่านเจ้าคุณนรฯ ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบกว่า ท่านก็เลยมอบตัวเป็นศิษย์
คือท่านเป็นพระที่ไม่มีมานะ พอรู้จักหลวงพ่อกจากหนังสือประวัติหลวงปู่
ปาน ท่านก็มอบตัวเป็นศิษย์หลวงพ่อด้วย แล้วหลังจากนั้นท่านก็ผูก
สมัครักใคร่เป็นสหายธรรมมิตรกับหลวงปู่ครูบาธรรมชัย หลวงปู่ครูบา
ชัยยะวงศ์ เวลาทำงาน งานไหนงานนั้นจะเจอหลวงปู่ไปร่วมงานด้วย
ประจำใครๆ ก็ว่าหลวงปู่เป็นพระสุขวิปัสสโก แต่จากการอยู่รับใช้ใกล้ชิด
แล้วเห็นว่าท่านทำได้เหมือนกับพวกได้อภิญญาณะ คือว่าเรื่องของฤทธิ์นี้
มันมีตั้ง ๑๐ อย่าง มันไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นอิทธิฤทธิ์คือพวกวิฤพนาฤทธิ์
ไม่จำเป็นต้องเป็นอย่างนั้น จะเป็นอิทธิฐานฤทธิ์ บุญญฤทธิ์ ญาณฤทธิ์
อะไรได้ทั้งนั้น ก็เลยเพียงจะเห็นว่า อ้อ..ที่แท้แล้วพระสุขวิปัสสโกถ้าจะเอา
จริงๆ แล้วเหลือเฟือ เพราะกำลังท่านพอ อยากให้เป็นอย่างไรก็เป็น

ถาม : เมื่อวานนี้ดูหมอ เขาพูดถึงเรื่องสุขวิปัสสโก... (ไม่ชัด)... ?

ตอบ : ถ้าหากว่าพระสุขวิปัสสโกปฏิบัติตามสายนั้น แต่ว่าวิสัยท่าน

เคยได้อภิญญา เคยได้ปฏิสัมภิกาญาณมาก่อนอย่างนี้ มีพื้นฐานสมาบัติ
๘ มาก่อน มีพื้นฐานกสิณ ๑๐ มาก่อน พอบรรลุมรรคผลท่านจะเป็นพระ
อภิญญา เป็นพระปฏิสัมภิกาญาณ เป็นโง่โง่งแล้วไม่รู้หลวงปู่มาจากไหน
ท่านมรณภาพตอนอายุ ๘๘ ปีนี้ครบ ๑๐๐ ก็เท่ากับว่า ๑๒ ปีเต็มๆ มา
แล้ว พอครบวาระสำคัญของครูบาอาจารย์ก็ทำบุญถวายท่าน

ถาม : มีเครื่องบินอยู่ลำหนึ่งครับ มีนักบินเป็นทหารก็ได้เดินทางไปภาคใต้
พอติจ้งหะผ่านไปที่นครศรีธรรมราชแล้วเกิดมีเมฆฝนขึ้น
มา เขาบอกว่าหลังจากเกิดเมฆฝนแล้วก็ได้พบได้เห็นเมืองที่อยู่ข้างล่าง
เป็นเมืองโบราณ เป็นเมืองร้าง แล้วก็ไม่มีผู้คนอยู่ในเมือง แล้วดูเลขไมล์
ในเครื่องบินแล้วก็เข้าใจว่าเมืองนั้นเป็นเมืองนครศรีธรรมราช พอหลังจาก
นั้นก็ออกมาจากเมืองนั้นแล้วก็มาสอบถามกับผู้เขาก็บอกว่าเมืองนั้นเป็น
เมืองเก่าของเมืองนครศรีธรรมราช ไม่ทราบจริงหรือเท็จอย่างไร ?

ตอบ : จริงเท็จยังไง ต้องถามเขาซิ

ถาม : เป็นเรื่องที่ลงในหนังสือ

ตอบ : ถามอาตมานี้ตอบยาก เขาเห็นนะ เขาเห็นจริงๆ แล้วก็อย่า
ลืมนะว่าทุกพื้นที่ พระพุทธเจ้าท่านตรัสเอาไว้ว่า ไม่มีที่ใดในโลกที่ชากคน
จะไม่เคยตายทับถมกัน เพราะฉะนั้นทุกสถานที่มันก็ควรที่จะเป็นบ้านเก่า
เมืองเก่าแล้วทั้งนั้น แล้วเพียงแต่ว่าจ้งหะที่เขาเห็นนั้นเป็นจ้งหะช่วง
ไหน ถ้ามันถอยหลังมากเกินไป มันก็อาจไม่ใช่ช่วงเก่า ตอนนี้นั้นอาจจะ
เป็นช่วงเก่ามากกว่านั้นก็ได้

ถาม : คือผมไม่เข้าใจว่าถ้าเป็นเรื่องจริง ทำไมเขาถึงเห็นเป็นเพราะ
อะไร ?

ตอบ : ทำไมเขาถึงเห็น... มันหลายอย่างด้วยกัน อาจจะมี
ความผูกพันสถานที่นั้นมาพรรคพวกเก่าๆ ก็เลยทำให้เห็น หรือไม่ก็ตอน
นั้นสติ สมาธิ มันลงอุปจารพอดีมันก็เลยเห็น เป็นไปได้หลายรูปแบบ
ด้วยกัน

ถาม : ครับ เพราะว่าผมเข้าใจว่าไม่มีไหม้แมชินมันคงจะมองไม่เห็น

ตอบ : ถ้าไม่มีไหม้แมชินแล้วเห็นไม่ได้ พระพุทธเจ้าท่านคงระลึก
ชาติไม่ได้ทีละเป็นแสนๆ กัปหรอกนะ

ถาม : ภาพยนต์เรื่องอุลตราแมนครับ ?

ตอบ : อุลตราแมนไม่เคยดู (หัวเราะ)

ถาม : คืออย่างนี้ครับ ผู้สร้างเขาบอกว่าหน้าของอุลตราแมนมีต้น
แบบมาจากใบหน้าของพระพุทธรูป แล้วก็ไปต่อเติมหู ไปต่อเติมเขาอะไร
อย่างนี้ครับ อยากจะเรียนถามว่าอย่างนี้เป็นการปรามาสพระพุทธเจ้า
หรือไม่ ?

ตอบ : เขาออกแบบขึ้นมาโดยอาศัยแบบจากนั้นนะ เขาไม่ได้ไปเติม
ให้พระพุทธรูป ถ้าหากว่าเขาไม่ได้อยู่ในเจตนาที่จะมุ่งร้ายมันก็ไม่เป็นไร
ถ้าเขาไปเติมให้พระพุทธรูปแล้วเจตนาหรือไม่เจตนา ก็โดนแหงๆ

ถาม : แล้วภาพยนตร์ที่มีภาพการตัดเศียรพระน่ะครับ โดยที่ให้เกิด
ผลว่าเพื่อให้เกิดความสมจริง คนที่ตัดบาปใหม่ครับ ?

ตอบ : ถ้าหากว่าสร้างเป็นองค์พระขึ้นมาแล้วมีโทษนะ
สร้างเป็นองค์พระขึ้นมาเขาถือเป็นพระพุทธรูปแล้ว โทษทำลาย
พระพุทธรูปก็รับขอขมาพระรัตนตรัยซะโดยด่วนจ้ะเลย

ถาม : มีพระภิกษุสงฆ์รูปหนึ่งกำลังให้ศีลอยู่ เมื่อให้ศีลข้อที่ ๓

เสร็จแล้วก็ได้ถามพระข้างๆ ว่าเมื่อตะก็ถึงข้อไหนแล้ว พระก็บอกมา แล้ว
ก็ให้ศีลข้อ ๔ ต่อ อยากถามว่าถ้าเกิดพระผู้นั้นเป็นพระอริยเจ้าจะเป็นไป
ได้หรือไม่ที่มีอาการลึ้มเช่นนี้ ?

ตอบ : เป็นไปได้ เพราะว่ายิ่งท่านที่ได้ทิพจักขุญาณได้มโนมยิทธิ
หรือว่าอะไรนี้ บางทีการติดต่อกับพระกับพรหมกับเทวดาอะไรของท่าน
จะมีเป็นปกติอยู่ บางทีจะอาจจะเบนความสนใจไปทางด้านนั้นมากเกินไป
ไป ก็เลยทำให้ลึ้มไปว่าร่างกายมันทำงานไปถึงไหนแล้ว แล้วก็ เป็นไปได้
เป็นบ่อยด้วย เคยเจออยู่

ถาม : ในหนังสือพระมหาชนก ในหลวงท่านทรงทำแผนที่ในหนังสือ
เพื่อที่จะแสดงเมืองต่างๆ ตามท้องเรื่องโดยมีระยะทางชัดเจน รวมถึง
ทะเลที่พระมหาชนกเดินทาง ไม่ทราบว่าเป็นหลวงท่านใช้วิชาอะไร ?

ตอบ : (หัวเราะ) อันนี้ต้องกราบทูล...

ถาม : หรือใช้ญาณ ท่านใช้ญาณอะไร ?

ตอบ : (หัวเราะ) กราบทูลถามโดยตรงจะง่ายกว่า ในหลวงได้
ทิพจักขุญาณตั้งแต่ ๗ ขวบนะ เพราะฉะนั้นเรื่องอื่นๆ ของท่านนี่ ถึงท่าน
จะอิงหลักวิชาการอะไร แต่ว่าความสามารถพิเศษที่ทำมาได้ยาวนาน
ขนาดนั้น นับว่าหลายสิบปีอยู่ ก็คงจะไม่ทิ้งหรอก เพราะฉะนั้นก็น่าจะมี
ส่วนของทิพจักขุญาณอยู่ด้วย

ถาม : ผมเข้าใจว่าทำยากครับ เพราะว่าของมันผ่านมานาน

ตอบ : มันไม่ใช่ ๒๕๐๐ กว่าปีนะ พระมหาชนกนี่ก่อนเป็นพระพุทธ
เจ้า นานมากนะ

ถาม : แล้วในแผนที่ที่มีพื้นที่ที่เป็นประเทศไทยเก่าด้วยก็เลยงงๆ

ตอบ : จริงๆ แล้วโน่น กราบบังคมทูล ทรงทำอย่างไรพระเจ้าข้า?

ถาม : มีคนกล่าวว่า คำว่า "ธรรมะ" คือหน้าที่ แล้วก็ความหมายของ คำว่าธรรมะ จริงๆ หมายถึงการทำหน้าที่ต่างๆ ของเราให้ดี ความหมาย นี้ถูกต้องตามความประสงค์ของพระพุทธเจ้าหรือไม่ครับ ?

ตอบ : อ้อ นี่กว่าถูกหรือไม่ ถ้าถูกนี้ถูกของเขา แต่ถ้าถูกต้องตาม ความประสงค์ของพระพุทธเจ้าหรือไม่ นั่น ถูกนิดเดียว

ถาม : ถ้าเกิดนำคำสอนเป็นคำสอนหลักๆ อย่างนี้ ?

ตอบ : ก็แจ้งไปเลย (หัวเราะ) ที่เรียกว่าถูกนิดเดียวเพราะว่าเขา ทำไปแค่นั้น ในเมื่อเขาทำไปแค่นั้นแล้วเขาเข้าใจว่าสิ่งที่เขานั้นก็คือธรรมะของพระพุทธเจ้า

ถาม : สถานีโทรทัศน์แห่งหนึ่งเอาข่าวไม่ดีในวงการพระสงฆ์มา ออกอากาศอยู่เป็นประจำ แต่ก็ยังมีพระดีๆ อยู่มากแต่ไม่นำมาเสนอข่าว อย่างนี้เป็นการทำลายศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพระศาสนาหรือไม่ และคนที่เสนอข่าวนี้มีอาณิสสส์อย่างไรครับ

ตอบ : ดูว่าเขามีเจตนามั้ย ? ถ้าเขาเจตนาทำลายนี่อาณิสสส์ลึก มาก (หัวเราะ) ถ้าหากว่าเขาไม่มีเจตนาเป็นการนำเสนอตามข้อเท็จจริงไม่เป็นไร เพราะเขาทำตามหน้าที่ของเขา แล้วอีกอย่างที่ทำไม่ดี เขา ไม่เรียกว่าพระนะ มันขาดความเป็นพระไปแล้วซะส่วนใหญ่ใช่มั้ย ?

ถาม : ก็คือ... จนเดี๋ยวนี้เขาก็ทำให้คนหลายๆ คนเขาคิดไปว่า ไปทำบุญบ้านเด็กสงเคราะห์อะไรพวกนั้นยังดีกว่าทำกับพระครับ ?

ตอบ : ถ้าหากว่าดีกว่าพระคงไม่ใช่หรอก แต่ว่าดีกว่านักบวชประเภทนั้นนะใช่ เพราะว่าต้องเลือกเนื้อหานี้ ในเมื่อเลือกเนื้อหาเขาก็ถือว่า

เด็กอย่างน้อยๆ มันก็ดีกว่าเพราะว่าคนที่ล่วงความผิดขนาดนั้นแล้วมันก็เป็นสัตว์นรกไปแล้ว นี่ยังเป็นมนุษย์อยู่ จากสัตว์นรกมาเป็นเปรต เปรต มาเป็นอสุรกาย จากอสุรกายเป็นสัตว์เดรัจฉาน จากสัตว์เดรัจฉานถึงเป็นคนได้ เป็นคนถ้าไม่มีศีล ถ้ามาเป็นคนมีศีลขาด เป็นคนมีศีลสมบูรณ์อย่างนี้ ถ้าเกิดเด็กๆ พวกนั้นมีศีลสมบูรณ์ขึ้นมา นี่ อาณิสสส์มีมากกว่าหลายเท่า

ถาม : เวลาออกโทรทัศน์ของพระสงฆ์ที่มีการนั่งอยู่ในโต๊ะระดับ เดียวกัน คนที่นั่งเสมอกันบาปมั้ยครับ ?

ตอบ : หมายถึงฆราวาสหรือพระ ?

ถาม : ฆราวาสครับ

ตอบ : เอาอย่างนี้แล้วกันนะ สำหรับพระ พระถ้าหากว่าพรรษาห่าง กันเกินกัน ๓ พรรษานั่งอาสนะเดียวกันนะ เขาปรับเป็น "สมานาสนิก" ก็คือว่านั่งอาสนะเดียวกับผู้ใหญ่ถือว่าเป็นการไม่เคารพกัน ของพระเขา ปรับโทษ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าฆราวาสซึ่งถือเป็น "อนุปสัมบัน" คือผู้ที่มี ศีลไม่เท่ากันไปทำอย่างนั้นโทษมันจะมากกว่า แต่ถ้าหากว่านั่งเสมอกัน โดยคนละอาสนะกัน คนละที่นั่งกันอันนั้นไม่เป็นไรคือจริงๆ แล้วเจตนา ของเขาไม่มีแต่ว่าสภาพมันบังคับ ถ้าไม่นั่งในลักษณะนั้นการถ่ายทอด การออกอากาศมันก็ลำบากหน่อย

ถาม : แต่จริงๆ ในฐานะของพระสงฆ์น่าจะสูงกว่า ?

ตอบ : ใช่ในฐานะนั้นน่าจะสูงกว่า ก็จะไปยากอะไรล่ะ ก็จัดอาสนะ ในลักษณะที่.. ถ้านั่งโซฟาใช่มั้ย? โซฟาเหมือนกัน คนละตัวของพระก็ปู ผ้าไปอีกซักผืนหนึ่งก็สูงกว่าแล้ว

ถาม : จริงๆ แล้วเวลาที่ตีใจหรือซาบซึ่งใจในความดีของบุคคลใด

บุคคลหนึ่ง ควรร้องให้หรือไม่ถ้าตั้งอยู่ในอารมณ์ของกรรมฐาน ?

ตอบ : ถ้าตั้งอยู่ในอารมณ์ของกรรมฐานเขาไม่ร้องให้เสียเวลาหรอก (หัวเราะ) โดยเฉพาะถ้าอารมณ์ใจตั้งมั่นตั้งแต่ปฐมฌานขึ้นไปเขาก็ไม่ร้องแล้ว เพียงแต่ถ้าคลายมานี้แล้วอาจจะแฉะใหม่

ถาม : ทำไมดีใจแล้วต้องร้องให้ ?

ตอบ : ไม่รู้เหมือนกัน กติกาของใครกำหนดไม่ว่าดีใจแล้วต้องร้องให้ (หัวเราะ) กำลังใจของแต่ละระดับมันไม่เท่ากัน ของเขากำลังใจแค่นั้น ดีใจก็แสดงออกลักษณะอย่างนั้น แต่ถ้าว่ากำลังใจของพระอริยเจ้าดีใจท่านอาจจะยิ้มนิดเดียว (หัวเราะ)

ถาม : การที่มีแนวคิดว่าจะนำเอาศาสนาพุทธแล้วให้มีคนในศาสนาอื่นมาเป็นกรรมการปกครองของสงฆ์ คนที่คิดแบบนี้จะลงนรกมัยครับ?

ตอบ : จะลงนรกมัย ? ก็ต้องดูว่าเจตนาเขาดีมัย ? ถ้าเขาเจตนาดีต้องการจะส่งเสริมพระศาสนาจริงๆ ต้องการจะเปิดกว้างลักษณะที่ว่า ถ้าคนอื่นเขายอมรับด้วยแล้วก็ทำถูกต้องตามแบบจริงๆ นั้นไม่เป็นไร แต่ถ้าหากว่าเจตนาลักษณะเหมือนดิสเครดิตหรือไม่ก็เจตนาที่จะทำลายกันเลย นั้นเสร็จแหงๆ

ถาม : เคยได้ฟังเรื่องมีวิญญาณได้เล่าเปรียบกับหลวงพ่อกุญแจสมัยที่อยู่วัดบางนมโค อยากถามว่า วิญญาณไม่กลัวพระหรือครับ?

ตอบ : นั้นส่วนใหญ่เขามันเพื่อนเก่าๆ แล้วก็ทั้งหมดเป็นเทวดาด้วย เพราะฉะนั้นของเขาเองจริงๆ เทวดาหางแถวมันดีกว่ามนุษย์หัวแถวและโดยเฉพาะนักบวชด้วย เพราะถ้าหากว่าของเราเองทำไม่ดี ศีลไม่บริสุทธิ์บกพร่องอะไรนี้ เขาไม่ขอมอานนี้ก็นับว่าเกรงใจมากแล้ว กำลัง

เขาสูงกว่าอยู่แล้ว ลักษณะที่เขามา มาโดยเจตนาดี จะสร้างกำลังใจให้นะ ช่วยให้เราเข้มแข็งขึ้นไม่กลัวอะไรง่าย ๆ ของอาตมาเองพกพระเครื่องไว้เต็มกระเป๋าอังสะมานั่งทับบิบบคอเฉยเลย (หัวเราะ) กราบเรียนถามหลวงพ่อกว่าทำไมมันถึงนั่งทับได้ บอกเอ็งอาราธนาพระบ้างหรือเปล่า บอกเปล่า เออ..สมน้ำหน้ามัน (หัวเราะ) พระหรือเทวดาท่านยอมรับกฎของกรรมมากกว่าเราเยอะ ไม่เรียกให้ช่วยท่านก็ิ่งดู มันจะเก่งซึกเท่าไร? (หัวเราะ) ใส่กระเป๋าไว้มันนั่งทับกระเป๋าเลย (หัวเราะ)

ถาม : เวลาที่ใส่บาตรพระ จำเป็นมัยจะต้องถอดรองเท้า ถ้าไม่ถอดบาปมัย ?

ตอบ : ก็จริงๆ แล้วลักษณะของการให้ความเคารพ เขาบอกว่ายังไง ถ้ากันร่ม ให้ลดร่ม ถ้าใส่หมวกให้ถอดหมวก ใส่รองเท้าให้ถอดรองเท้า แล้วถามว่าเป็นบาปมัย ? มันก็เป็นอยู่แสดงว่ากำลังใจเขาหยาบอยู่ในเมื่อกำลังใจเขาหยาบ สิ่งที่คิดว่าเล็กน้อย เขามองข้ามไปเป็นโทษ อย่างพระเจ้าพิมพิสารโดนพระเจ้าอชาตศัตรูที่เป็นลูก สั่งให้พวกผู้คุมนักโทษเอามิดโกนกรีดผ้าเท้าชะไม่ให้ท่านเดินจงกรม พระพุทธเจ้าท่านบอกว่าเป็นโทษในอดีตที่ใส่รองเท้าเดินเข้าไปในลานเจดีย์ ลักษณะอันเดียวกันคือสถานที่ๆ ควรแก่การเคารพแล้วไม่แสดงออกซึ่งความเคารพอันนั้นโทษมันมีอยู่แต่ว่ามันก็นานเต็มทีกว่าจะไล่ทัน มาไล่ทันเอาชาติสุดท้ายที่ท่านมาเป็นพระเจ้าพิมพิสารนี่

ถาม : ถ้าเรารักษาศีลครบโดยที่เราไม่ว่าศีลเราครบหรือเปล่า แล้วอานิสงส์ของการรักษาศีลครบได้รีเปล่า ?

ตอบ : ถ้าตั้งใจรักษาได้ครบ ถ้าเจตนาไม่มีในการงดเว้นนั้น

ในฝัน

ถาม : มาเนื่อๆ เลยหรือครับ ?

ตอบ : เออ มาเนื่อๆ นี้แหละ แล้วระวังนะองค์นั้น บางทีมาขอข้าว เย็นกินหน้าตาเฉยเลย ถวายไปเหอะ (หัวเราะ) ไอ้คนก็ตกใจ อะไพระ ขอข้าวเย็นกิน เอาข้าวมาที่ไหนได้ ท่านควักกะละมังใบเบ้อเริ่มออกมา เอ้า...กะละมังก็กะละมังวะ ก็ใส่ลงไปเรื่อย ทั้งข้าวทั้งกับท่านคลุกของท่านไปเรื่อย เสร็จแล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาฉันมันทั้งเย็นๆ นั้นแหละ ฟาดลงไป ที่ครึ่งก่อนกะละมัง

ถาม : ใช้เวลาอเมริการีเปล่าครับ ?

ตอบ : ปรากฏว่าไอ้คนก็แปลกใจ แต่อีต่อนท่านกลับแล้วชี้ข้าวมัน เหลือเต็มกะละมังเท่าเดิม (หัวเราะ) ไม่รู้เหมือนกันว่าท่านฉันอีท่าไหน..ไม่พรวดเลย

ถาม : แต่เห็นว่าฉัน ?

ตอบ : เห็นว่าฉัน แล้วฉัน ตอนฉันก็หมดเป็นครั้งๆ เลย

ถาม : แล้วเวลามาๆ องค์เดียวหรือมา ๕ องค์เลยครับ ?

ตอบ : ส่วนใหญ่จะมาองค์เดียว เพราะว่างานของท่านเยอะ ชุดของท่านมี ๕ องค์

ถาม : ยังมีงานอีกหรือ ?

ตอบ : งานท่วมหัวเลย

ถาม : งานอะไรครับ ?

ตอบ : ส่วนใหญ่ก็งานเพื่อพระศาสนา เพื่อกำลังใจของคนหมู่มาก เพื่อส่วนรวม

ถาม : จริงๆ ถ้าไม่รู้ก็มองไม่เห็น ไม่รู้เรื่องเลยซีครับ ?

ตอบ : หมดเรื่องไปเลย ประเภทที่เดินมาจะเหยียบบออยู่แล้วยังไม่รู้ คุณสุดเจสิยวไซ่มัย ? ท่านเดินมาบิณฑบาต แล้วคุณสุดเจสิยวก็อวย เพราะว่ากับข้าวไม่ดี เลยไปบอกท่านบอกว่า อีฉันเป็นคริสต์คะ ท่านก็เลยเดินไป พอท่านเดินไปจนกระทั่งลับไปแล้วเพิ่งจะนึกขึ้นมาได้ว่าผิดปกติ.. ตรงไหนรู่มัย ? ผิดปกติตรงที่ว่าท่านสูง หัวนี้ค้ำเพดานเลย แต่ตอนนั้นไม่ได้สังเกตไม่ทันนึก มันคงจะเป็นเรื่องบุญมีแต่กรรมบัง ก็เลยวิ่งออกไป จะวิ่งตามออกไป ปรากฏว่าไม่เจอ ตัวเองจะเป็นห้องที่ ๓ อยู่ซ้ายมือมันมีอยู่ ๒ ห้องขวามือมันมีอยู่ ๓-๔ ห้อง มันเป็นห้องแถว ถ้ามทางด้านไหนก็ไม่มีใครเห็นพระลักษณะอย่างนั้นเดินออกมาซักองค์หนึ่ง ไม่ทันกินแล้ว... บุญมีแต่กรรมมันบังไปหน่อย ไปบอกว่าอีฉันเป็นคริสต์เจ้าคะ

ถาม : เอ้า เขาเองก็ตั้งใจดีนี่นะ คือกลัวกับข้าวไม่ดีก็ไม่ถวาย ?

ตอบ : ถ้าหากว่ามันไม่มีจริงๆ ที่กินแล้วใช้แล้วก็ได้ เขาเรียก "ทาสทาน" ถ้าเสมอกับตัวเองกินตัวเองใช้ก็ "สหายทาน" ถ้าดีกว่าที่ตัวเองกินตัวเองใช้ก็ "สามีทาน" แต่ส่วนใหญ่แล้วเขาจะทำแต่ที่ตีๆ ก็เลยพลาดโอกาสไปอย่างน่าเสียดาย

ถาม : ถ้าได้ทำก็สุดยอดซีครับ ?

ตอบ : พระอย่างนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ นะ

ถาม : อย่างน้อยได้ทำกับหลวงพี่ก็โชคดีแล้ว

ตอบ : ทำกับอาตมานี้ประเภททำบาท บุญได้สลักรีเปล่าก็ไม่รู้ ?

ถาม : แล้วอย่างนี้ งานหลวงปู่เทพโลกอุดรเฉพาะบนโลกมนุษย์หรือครับ ?

บอกว่าไปปริมาณฉิมพลีมาแล้ว พญาครุฑไม่เชื่อ ก็บอกทางไปให้ ท่านว่า

"เราจะแจ้งทางทุเรศเขตอรัญญ์

ลัดตภันท์คั่นสมุทรไสศรี

แม้จะขว้างแววหางมยุรี

ก็จมลงจนถึงที่สุธาธาร

อันน้ำนั้นสุขุมละเอียดอ่อน

จึงชื่อสีทันดรอันใสสาร

ประกอบหม่อมจังกุมภาพาล

คชสารเงือกน้ำและนาคินทร์"

ไอ้เงือกนี่คืองูนะ ไม่ใช่นางเงือก

"ผู้ใดคิดข้ามนทีสีทันดร

ย่อมม้วยมรณเป็นเหยื่อแก่สัตว์สิ้น

แสนมหาพญาครุฑยังเต็มบิน

จึงสว่างสินธุ์ลู่อินพิมานทอง"

ขยับปีกที่ละโยชน์ยังบินจนหมดแรงถึงจะข้ามได้พอดี แล้วคนอื่นจะไปอย่างไร..เขาสงสัย คนธรรมดาบอกว่าอ้าวไม่ไงอย่างงั้นหรือ อ้าวแปลงเป็นไร เกาะขนลื้อไป (หัวเราะ) เสร็จเลย.. โกรธมากกลับไปเอานางกาภิมาโยนคืนให้

ถาม : แล้วตกลงเรื่องนี้เรื่องจริงหรือเรื่องแต่ง ?

ตอบ : เรื่องแต่ง น่ารักมั๊ย ?

ถาม : ที่จริงก็รู้เรื่องหมดแล้ว จับไม่ได้แม่สักนิดเดียว

ตอบ : เมื่อวานนี้ที่คิดไว้เรื่องอะไร แม่อยู่หัวศรีสุดาจันทร์นะเป็นสมัยที่ขุนวรวงศาธิราชก่อนพระเชียรราชานิดหนึ่ง ผู้ที่ทำการปฏิวัติคือพระเชียรราชา ซึ่งตอนหลังเป็นพระมหาจักรพรรดิ

ถาม : ใครคะ.....?

ตอบ : ขอภัย บางตอนมันเดียงนิกไม่ออก ตอนนี้นึกออกแล้วนะ แม่อยู่หัวศรีสุดาจันทร์ แม่อยู่หัวเมืองก็คือผู้หญิงที่เหมือนกับเป็นพระเจ้าอยู่หัวครองเมือง คราวนี้พอเรียกเร็วๆ ก็เป็น "แม่หยั่วเมือง" แล้วมาสมัยหลังเขาเรียกให้เป็น "แม่ยั่วเมือง" ความหมายเสียหมดเลย (หัวเราะ)

ถาม : เอ้อ ! อย่างนี้นับเป็นกษัตริย์หรือเปล่าครับ ?

ตอบ : ไม่เป็นกษัตริย์ก็เหมือนกับเป็น แต่ว่ากษัตริย์ตามประวัติศาสตร์ไทยจริงๆ มีองค์เดียวที่เป็นผู้หญิงก็คือพระนางเจ้าจามเทวี

ถาม : ถอยไปนู่นเลยนะครับ ?

ตอบ : พระนางเจ้าจามเทวี สมัยทริภุชชัย

ถาม : ก็เลยนับแค่ ๓๓ ?

ตอบ : ประวัติศาสตร์มันยาก มันนึกไม่ค่อยจะออก บางทีก็ว่าไปได้เรื่อยๆ จ้อยๆ เหมือนกัน ว่าอย่างกับอยู่ในเหตุการณ์เอง

ถาม : หนังสืออ่านเล่นของหลวงพ่อดีเขียนประวัติศาสตร์ที่เป็นรัชกาลที่ ๑

ตอบ : อันนั้นเกี่ยวกับประวัติของสมเด็จพระปฐมบรมราชชนก ท่านปู่ทองดี ก็มาลูกชาย คือรัชกาลที่ ๑ ก็ทองด้วง

ถาม : แล้วโล่ง มาก่อนหน้านั้นไกลเหมือนกันนะอะ

ตอบ : จริงๆ แล้วท่านจะเป็นเจ้าคุณพระพิทักษ์อักษรนะ คราวนี้ว่าส่วนใหญ่แล้วเขาจะตามประวัติศาสตร์ที่เขารับรองเป็นพระอักษรสุนทรเท่า่นั้น คราวนี้ตำแหน่งมากกว่านั้นไม่ได้บอกไว้ หลวงพ่อท่านไปควักมาจนได้

ถาม : แม่มาตอนไหนครับ ก็ตอนนั้นก็กรุงแตกแล้ว ?

ตอบ : ก็กรุงแตกแล้ว เสร็จแล้วอพยพไปอยู่พิษณุโลก แล้วไปรับราชการอยู่หัวเมืองอื่นก็ได้ยศขึ้นมาใหม่

ถาม : ตอนที่รัชกาลที่ ๑ ขึ้นครองราชย์ ไม่ไปรับกลับมาหรือครับ?

ตอบ : ก็น่าจะรับนะ แต่ว่าตามประวัติตอนนั้นพูดถึงแต่พระเอกแล้วซี (หัวเราะ) กฤษดาภินิหารอันมีอาจจะบดบังไว้ พระรองหรือพ่อแม่พระเอกก็เลยเจียบไปเลย

ถาม : แล้วอย่างเรื่องที่มีชินแสมาดูรัชกาลที่ ๑ กับพระเจ้าตากสินว่าเป็นกษัตริย์ทั้งสองคนนั้น เรื่องจริงหรือเปล่าครับ หรือว่าเรื่องแต่ง ?

ตอบ : อ่านดูก็เหมือนอย่างกับจริงนะ แต่คราวนี้ว่าชินแสอย่างนั้นมันยอดมนุษย์จริงๆ เลย

ถาม : นี่แสดงว่าเขารู้จักกันมาตั้งแต่หนุ่มๆ กันซีครับ ?

ตอบ : ก็ต้องอย่างนั้น ส่วนใหญ่สมัยก่อนนี่เรียนวิชาหาความรู้อะไรสำนักไหนดีก็ไปเรียนสำนักนั้น ดีไม่ดีก็ผูกสมัครรักใคร่เป็นเพื่อนกันมานานแสนนานเสียแล้วด้วยซ้ำไป

ถาม : ก็เหมือนกับประวัติศาสตร์มาเจอกันตอนกู้กรุง กู้ได้แล้วด้วยซ้ำนี้ครับ ถึงค่อยกลับมาอยู่ด้วย น่าจะมั่ง.. เอ๊ะ ! แต่แปลกนะครับ ทำไมไม่เห็นประวัติศาสตร์เขียนไว้เลยว่าก่อนหน้านั้นรัชกาลที่ ๑ ท่านไปอยู่ไหน หายไปเลย ?

ตอบ : คนเขียนมันตามไม่ทัน ส่วนใหญ่มันจะมีนักจด นักจดนี้เขาเรียกอาลักษณ์ จดเป็นหมายเหตุคราวนี้กรุงศรีฯ มันกระจัดกระจายไปคนละทิศทาง ตัวเองไม่รู้จริงว่าอยู่ไหน ถ้ามันไปเดี่ยวโดนคนรุ่นหลังตำเขาก็ต้องมีจรรยาบรรณของเขาเหมือนกัน ถึงแม้ว่าจะเขียนเชียร์เฉพาะพวกของตัวเองก็เหอะ

ถาม : ถึงว่าครับ หาประวัติของรัชกาลที่ ๑ ไม่มีเลย มามีตอนก็แบบมาเป็นใหญ่เป็นโตแล้ว

ตอบ : โผล่มาเป็นอะไร...เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก

ถาม : นั่นซีครับ ผมก็แปลกนะครับ ทั้งๆ ที่พระเจ้ากรุงธนฯ ท่านแบบมีมือคืออยู่ใกล้ตัวเยอะมากเลย แล้วคนนี่ไม่รู้มาจากไหน กลับมาใหญ่กว่าคนที่กู้บ้านกู้เมืองมาด้วยกัน

ตอบ : จริงๆ สมัยนั้นท่านจะมีทหารเอกคู่พระทัยอยู่ ๑๐ คนด้วยกันมืออย่างพระยาศรีสิทธิสงคราม, พระยาสามเมืองระย่อ, พระยาพนอรราชบาท, พระยาไพรีพิณาศ, พระยาพิฆาตไพรี, พระยาพิชัยสงคราม อย่างนี้จะอยู่ด้วยกัน ๑๐ คนด้วยกัน แล้วก็ ๑๐ คนนี่จะเป็นกำลังสำคัญในการกู้ชาติของท่าน ถ้าหากไม่มี ๑๐ คนนี้คงสำเร็จยากนะลำพังตัวเองนี่ฟาดกันเหงือกแห้งแน่เลย คงไม่ใช่เวลาแค่ ๗-๘ เดือน

ถาม : อ้าว ! อย่างนี้รัชกาลที่ ๑ ท่านมาแล้วท่านมาเป็นใหญ่เลย

คนที่อยู่ด้วยไม่เขม่นเหรอ ?

ตอบ : สมัยนั้นท่านเป็นอยู่แล้วละ ก็อยู่ ๑ ในจำนวน ๑๐ คนนี้แหละ

ถาม : อ้อ.....

ตอบ : คือรัชกาลที่ ๑ ท่านเป็น "พระยาศรีสิทธิสงคราม" อุตส่าห์ขึ้นให้เป็นคนที่ ๑ แล้วมันยังไม่สงสัยอีก

ถาม : (หัวเราะ) ไม่รู้ครับ (หัวเราะ)

ตอบ : ตำแหน่งพระยาศรีสิทธิสงครามนี้สืบต่อเนื่องมาจนถึงรัชกาลที่ ๖ ก็ยังมีอยู่นะ รู้จักพระยาศรีสิทธิสงครามคนสุดท้ายที่รู้จัก... อาจจะมีหลังจากนั้นอีก แต่ว่าคนสุดท้ายที่รู้จักก็คือ "พระยาศรีสิทธิสงคราม" ที่ตายตอนกบฏวระเดช เป็นกองหลังคอยยันกำลังของฝ่ายรัฐบาลไว้ไปตายแถวปากช่อง นั่นแหละพระยาศรีสิทธิสงคราม ชื่อดี นามสกุลท่าราย ถ้าจำไม่ผิดรู้สึกว่าจะเป็นปู่ของคุณสุรยุทธ จุลานนท์ ผบ.ทบ. คนปัจจุบัน ถ้าจำไม่ผิดนะ เป็นชาวเพชรบุรี ท่ารายอยู่เพชรบุรี

ถาม : แล้วทำไมถึงเป็นราชวงศ์จักรีล่ะครับ ?

ตอบ : ก็ "จักรี" เขาใช้เครื่องหมาย กงจักรกับตรีศูล ใ โปราณนี้เขาออกเสียง "ก." แทน "ด."

ถาม : ท่านก็ไล่ราชวงศ์กลับไปถูกนี้ครับว่ามาจากสุโขทัยเหมือนกัน

ตอบ : ถึงเวลาที่ต้องสาวประวัติกลับไป แต่คราวนี้ว่า ก็ในเมื่อตั้งเมืองใหม่ ปราบดาภิเษกใหม่ก็ต้องนับเป็นต้นราชวงศ์ใหม่ อย่างของอยุธยา ก็มี ราชวงศ์ปราสาททอง, ราชวงศ์บ้านพลูหลวง, ราชวงศ์สุพรรณภูมิ

ถาม : จริงๆ ก็เชื้อสายเดียวกันทั้งนั้นเลย

ตอบ : ก็บอกแล้วว่า ของจีนเขาบอกไว้ว่าเมื่อ ๕๐๐ ปีก่อน เขามี

บรรพบุรุษคนเดียวกัน

ถาม : กรุงศรีอยุธยา สภาพบ้านเมืองที่ถูกเผาไหม้เหมือนกับสภาพบ้านเมืองของสุโขทัย ที่นี่ไม่แน่ใจว่าสุโขทัยนี้จะโดนเผาเหมือนกับกรุงศรีอยุธยาหรือเปล่า ?

ตอบ : สุโขทัยสมัยนั้นจะเป็นเมืองหน้าด่าน จากสุโขทัยเมืองหลักลงมาก็จะเป็นพิษณุโลก สุโขทัย สมัยนั้นจะเป็นเมืองชะเลียง เมืองศรีสัชชนาลัย เมื่อทางหัวเมืองทางเหนือเวลาโดนตีไล่มา จากเชียงใหม่ลงมาเลย จากเชียงใหม่ไล่เลาะลงมา ถ้าหากว่าสู้ไม่ได้ก็ทิ้งเมืองหนี หนีทิ้งเมืองหนีถึงเขาไม่เผา มันก็กลายเป็นเมืองร้างมันก็ปรักหักพังพองๆ กันนั้นแหละ สมัยรัชกาลที่ ๑ ท่านถึงได้ชะลอพระพุทธรูปจากหัวเมืองเหนือลงมาตั้งพันกว่าองค์ เอามากรุงเทพพันกว่าองค์ องค์ไหนที่สำคัญ หรือมีลักษณะงดงามก็แจกจ่าย ให้วัดโน้นวัดนี้ เป็นพระประจำพระอุโบสถบ้างประจำวิหารบ้าง ที่เหลือทั้งหมดก็กระเบียงไปวัดโพธิ์เข้าไปดู เถอะหลายร้อยองค์เรียงเป็นแถวเลย บางทีเห็นรูปเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เขาถ่ายรูปพระพุทธรูปเป็นแถวยาวเหยียด นั่นแหละระเบียงวัดโพธิ์ เพราะวัดโพธิ์เขาถือว่าเป็นวัดประจำรัชกาลที่ ๑ พระที่สำคัญๆ ที่เอามาสมัยนั้นที่มีอยู่ก็อย่าง "พระพุทธรูปเทวปฏิมากร" ซึ่งปัจจุบันนี้ประจำพระอุโบสถอยู่ แล้วก็หลวงพ่อกษัตริย์ ชื่ออะไรนะ จำชื่อไม่ได้ ใช้คำว่า "อรัคอาสน์อำไพ" คือว่า "อาสนะงูที่สวยงาม" จะเป็นพระนาคปรกที่สวยงามที่สุดในประเทศไทยเลย ไปดูได้ แล้วก็ "หลวงพ่อดิลกนาถ" เป็นพระพุทธรูปยืนหล่อด้วยสำริดใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ก็อยู่นั้น (วัดโพธิ์หมดเลย) วัดโพธิ์แทบทั้งนั้น "หลวงพ่อดิลกนาถ" นี้ไม่แน่ใจว่า

ปูนหรือโลหะ แต่หลวงพ่อบุญนอมนี่คงสร้างขึ้นทีหลัง

ถาม : วัดโพธิ์นี้รัชกาลที่ ๑ อีกหรือ ?

ตอบ : ก็ท่านสร้างขึ้นเป็นวัดประจำรัชกาล วัดอื่นๆ ก็ได้ไปเยาะอย่างหลวงพ่อดิศรายมณี วัดสุทัศน์ นี่ก็มารุ่นนั้น

ถาม : จำได้แล้วครับ เข้าไปเห็นครั้งแรกไม่รู้ทำไมต้องร้องไห้น้ำตาไหล (หัวเราะ)

ตอบ : ไม่นึกว่าจะมีพระใหญ่และสวยอย่างนี้มาก่อน

ถาม : ไม่รู้ครับ (หัวเราะ)

ตอบ : ฉลาดมาก ในกรุงเทพฯพระดีๆ ซ่อนอยู่เยอะต้องไปตามแบบเดียวกับที่ปิดเทอมที่แล้วพาเด็กๆ ไปตามแคะพระจากเชียงใหม่ไล่ที่ละวัดทีละองค์ เขาไม่รู้หรือว่ามี เราก็บอกว่าตรงนั้นๆ มี แล้วก็ไปดูไปกราบกัน ทีแน่ๆ คือคุณ ส.ท. สมาชิกสภาเทศบาลเชียงใหม่แท้ๆ ถามมันมันไม่รู้หรือก เจริญมาก (หัวเราะ) ปลอ่ยให้คนต่างบ้านต่างเมืองอย่างเราพาไป มันน่าตะจริง ๆ

ถาม : การรบกัสนมัยก่อนเขาจะใส่เกราะ เป็นอย่างไรครับ หรือว่าไม่ใส่ ?

ตอบ : ส่วนใหญ่ก็...ถ้าหากว่าไม่มั่นใจตัวเองก็จะใช้พวกหนังควายตากแห้งทำเป็นเกราะ แต่ถ้ามั่นใจในตัวเอง คิดว่าคาถาดีวิธุมงคลดีหรือไม่ก็พวกกินยานยาสัถยันต์สักอะไรที่เหนียวแน่น ท่านไม่ใช่ให้เสียเวลามันกะกะ

ถาม : อย่างนี้ก็ไม่ใช้เกราะโลหะเหมือนที่ในหนังสือร้อยท้าย ?

ตอบ : เกราะโลหะนี่สมัยนั้นมันทำกันไม่ไหว เวลาศึกเวลาสงคราม

แต่เอาทำอาวุธมันก็หายากแล้ว

ถาม : อ้าว... แล้วเกราะเป็นอะไรครับ สมัยนั้น ?

ตอบ : หนึ่งส่วนใหญ่ (อ้อ ! หนังสือตัวอย่างนี้หรือครับ ?) ถ้าหากประเภทเลิศจริงๆ ก็หนังแรด หายากมาก (มีหรือครับ ?) มี ! (เมืองไทยนะนะ ?) เออ ! ถ้าหากว่าประเภททั่วๆ ไปใช้หนังควาย ลองดูหื้อะหนังควายตากแห้ง เอาอีโต้จามหรือขวานจามดูจะเข้าไหม (หัวเราะ) เดี๋ยกลับเลยแหละ (หัวเราะ)

ถาม : อ้าว ! อย่างนี้ตายก็ซ้ำในซิคครับ ?

ตอบ : ซ้ำก็ซ้ำแหละ ตอนสู้กันนี่ไม่ค่อยรู้สึกหอรอก พอหลังจากนั้นแล้วนอนแผ่รักษาตัวกันเป็นเดือน

ถาม : โห ! แต่ในหนังสือเอาชะอลังการเลยครับ แต่งซะเต็มยศ

ตอบ : จริงๆ เขาต้องแต่งสวยๆ จริงๆ นะ มันเป็นหลักจิตวิทยาอย่างหนึ่งคล้ายๆ กับว่าข่มคู่ต่อสู้ไว้ก่อนนะ ของเราประเภทอยู่ดีกินสบาย อะไรมาถึงเลิศมาเชียว ฝ่ายตรงข้ามฝ่อไปครึ่งหนึ่งแล้ว เฮ้ย ! จะสู้มันได้เปลววะ ?

ถาม : อย่างนี้หนังควายก็ต้องมาแต่งสี ทำอลังการ ?

ตอบ : ส่วนใหญ่ก็ทำอย่างนั้นลักษณะนั้น บางทีที่คุณบอกว่าเห็นเป็นโลหะมันอาจจะไม่ใช่โลหะนะ มันอาจจะฝังพวกอะไร.. เอาทองมาประดับเพิ่มก็มีอยู่ พวกบรรดาแม่ทัพอย่างน้อยๆ ก็ประเภทดาบคร่ำทอง คำว่า "คร่ำ" ก็คือว่าแกะลายแล้วฝังทองลงไป ดาบคร่ำเงิน ดาบคร่ำทอง ถ้าหากว่ารวยจริงๆ ก็ประเภทเล่นฝึกเงินฝึกทองไปเลย

ถาม : กรมการศาสนาไม่มาตรวจบ้างหรือ(หมายถึงบ้านอนุสาวรีย์)?

ตอบ : พวกตำรวจนอกเครื่องแบบมาบ่อย มันขึ้นมามันคิดว่าเราไม่รู้ แต่ความจริงพวกตำรวจมาดมันดี ถึงมันมานอกเครื่องแบบก็เถอะมาถึงก็ถามว่าเป็นไงมีบ่อนมัย ? หัวเราะแหะๆ มันเห็นร่องเท้าข้างล่างเยอะคนขึ้นมาก็หายๆ มันคิดว่าตั้งบ่อน มาถึงเรดักคอไว้ก่อน หัวเราะแหะๆ (หัวเราะ)

ถาม : อย่างนี้แล้วเขาไม่ทำอะไรหรือครับที่มาอยู่อย่างนี้ มารับสังฆทาน ?

ตอบ : ไม่ได้ทำอะไรผิดไม่เป็นไร ถ้าหากประเภทหลอกหลวง ประชาชนบ้าง รักษาโรคบ้าง อะไรนี่โดน แน่แหละ ถ้าไม่มีใบประกอบโรคศิลป์

ถาม : เวลาเกิดศึกสงครามที่มีคนฆ่ากันมากๆ วิญญาณที่เขายังไม่ไปผูกไปเกิดนี้เราจะช่วยเขาได้อย่างไรเจ้าคะ ?

ตอบ : อันนั้นต้องถามเขาว่าเขายอมรับความช่วยเหลือมั๊ย? เท่าที่มีประสบการณ์มา อย่างพวกผีญี่ปุ่นก็ตายตอนสงคราม มันคว้านท้องมันตายเพื่ออยู่รักษาสถานที่บางแห่ง บอกมันอย่างไรมันก็ไม่ฟังเรา บอกเขาบอกว่าสงครามมันเลิกไปตั้งนานเนกาเลแล้วญี่ปุ่นแพ้สงครามด้วย จนกระทั่งเดี๋ยวนี้กลายเป็นเจริญจนกระทั่งคนอื่นตามไม่ทันแล้ว มันไม่ฟังหรอก เป็นไปได้อย่างไร และแบบเดียวเท่านั้นญี่ปุ่นจะแพ้สงคราม มันต้องถามว่าเขายอมให้ช่วยหรือไม่ ? บางสถานที่อย่างที่มีสมัยอยู่ กองพลที่ ๙ กาญจนบุรี ค่าสุรสีห์วันดีคืนดีทหารได้ยินพร้อมๆ กัน มันเป็นเสียงของคนโบราณแบบยกทัพประจัญบานกัน เสียงช้าง เสียงม้า เสียงอาวุธกระทบกัน เสียงคนร้องโอดโอย เสียงคนกระตุ้นให้พรรคพวก

เขารบกันอะไรอย่างนั้น ถ้าอย่างนั้นละก็เขาไม่ฟังเราแน่ๆ เลยแหละ

ถาม :

ตอบ : แต่ว่ามันเกิดจากอานุภาพของเขา

ถาม : ทำร้ายคนได้ด้วยหรือครับ ?

ตอบ : พวกนี้ของเขาจริงๆ แล้วก็อยู่ในประเภทสัมภเวสีหรือไม่ก็ที่เขาเรียกลักษณะปุโสมนะ

ถาม : อย่างนี้สัมภเวสีที่ล่องลอยไปในโลกปัจจุบันก็น่าจะทำร้ายเราได้ด้วยซี ?

ตอบ : ส่วนใหญ่เขาลำบากพอแล้ว มันไม่ใช่ประเภทดวงจิตเขา ตั้งมันอยู่ในหน้าที่ของเขา ถ้าอย่างนั้นเราไปล่องละเมิดในขอบเขตหน้าที่ของเขาเนี่ยเขาเอาแน่

ถาม : ไปเที่ยวเมืองกาญจนนั้นก็น่ากลัวเหมือนกันนะครับ ?

ตอบ : ถ้ามุดเข้าไปในนั้นนะน่ากลัว ถ้าไม่เข้าไปไม่เป็นไร

ถาม : แล้วอย่างนี้วิญญาณคนที่ตายหมู่ จะเป็นลักษณะแบบที่เจออย่างนี้หรือเปล่า ?

ตอบ : พวกตายหมู่ ต้องดูด้วยถ้าหมดอายุขัยก็ไปตามบุญตามกรรมตัวเอง ถ้าไม่หมดอายุขัยมีคนเขาทำบุญให้ รับผิดชอบได้ก็สบายหน่อย มีบ้างพวกเขาเรียกว่าอะไรจำไม่ได้แล้ว จะมีพวกหนึ่งที่มีมันจะติดอยู่กับที่ไปไหนไม่ได้ เป็นแรงกรรมของเขาโดยเฉพาะพวกนี้ถ้าไม่มีคนใหม่มาตายตรงนั้นเขาจะไปไม่ได้ มีอยู่ประเภทหนึ่งเหมือนกันแต่น้อยหน่อยแล้วที่คนเขาไปตายตรงนั้นแล้วเขาไปได้ ก็ไม่ใช่เพราะว่าอำนาจของเขาดึงให้ไปตายนะกรรมของคนใหม่พาไปตาย มันพอดีกัน

เขาจะพ้นแล้วรายนี้ก็ลงไปแทน

ถาม : ตอนนั้น.. มันมีอยู่ครั้งหนึ่งเจ้าคะ เคยไปที่พระปรารค์สามยอด พอไปถึงแล้วถูกผลักออกมา แบบลมมันแบบเหมือนจะวูบ แล้วผลักออก จะพยายามเดินเข้าไปประมาณ ๔ - ๕ ก้าว ก็เข้าไม่ได้ เข้าแล้วถูกผลัก อันนั้นมันเป็นแรงต้านจากอะไรเจ้าคะ ?

ตอบ : อันนี้ไม่แน่ใจนะ แต่จากประสบการณ์ส่วนตัวไปที่พระราชวังมณฑลเลย พอเริ่มเข้าเขตพระราชวังนี้ มันดาหน้ามามืดไปหมดเลย เขาจำได้ว่าไอ้ที่เคยพันหัวกันมาศัตร์คู่แค้นตัวจกจกเลย นี่บุกมาถึงเมืองหลวงแล้ว เราก็บอกเฮ้ย ๆ ใจเย็น ๆ นี่มันคนละชาติคนละภพคนอะไรกันแล้ว ตอนนี้อาตมาก็เป็นพระด้วยอยู่อย่างกันได้ไหม มันไม่ฟัง ในเมื่อมันไม่ฟังแต่เราอยากเข้าไปดูก็ใช้วิธีหน้าด้านเดินเข้าไป ปรากฏว่าพวกเขาในเมื่อเขาทำอะไรเราไม่ได้ เขาอยู่ในลักษณะเหมือนอย่างกับว่าล้อมเราเอาไว้ เป็นการควบคุมเพื่อที่ป้องกันเราจะไปทำอันตรายอะไรเขาตามที่เขายึดถืออยู่โดยไม่ยอมเล็ก ของเราก็เลยเหมือนอย่างกับแบกอะไรหนัก ๆ แล้วเดินนะ โอ้โฮ ! กว่าจะเดินทั่วกว่าจะหลุดออกมาได้นี่ใช้พลังงานมากกว่าปกติหลายเท่า คราวนี้พอหลุดพ้นเขตเขาออกมาเขาลึกบืบเราเสียศูนย์เดินไม่เป็น... เป่เลย เดินไม่ถูก เราวางหน้าหนักเท่านี้ตอนนี้มันเดินไม่ได้แล้ว มันกลายเป็นผิดจิงหวะไปหมด อันนั้นนี่เขาเห็นเราเป็นศัตรูเขาไม่ให้เราเข้า แต่ของเรานี้ (หมายถึงผู้ถาม) ต้องถามเขาเองว่าเป็นเพราะอะไร แต่ว่ามันก็น่าจะเป็นลักษณะอาการเดียวกันคือ เขาไม่ยินดีต้อนรับ

ถาม : พระปรารค์สามยอดไม่ใช่วัดหรือคะ ?

ตอบ : ก็เป็นศาสนสถานของทางพราหมณ์ ลัทธิไสวณิกายเขา

ถาม : อย่างนี้แสดงว่าเขาจำหลวงพี่ได้ด้วยชิครับ ?

ตอบ : จำได้ชิ ทำไมจะจำไม่ได้ล่ะ

ถาม : แสดงว่าหน้าไม่เปลี่ยน ?

ตอบ : ยิงเขาอยู่ในความเป็นทิพย์นี่ เขาจำได้แน่นอนเลย

ถาม : อ้อ ผมนึกว่าหน้าไม่เปลี่ยน (หัวเราะ)

ตอบ : อาจจะไม่เปลี่ยนก็ได้

ถาม : คือว่าไปอธิษฐานจิตกับหลวงพ่อโตที่วัดสังฆทาน แล้วบอกท่านว่าของให้ลูกได้มีญาณที่แก่กล้าเพื่อนำมาใช้ช่วยคนให้เป็นประโยชน์กับคน แล้วที่นี้ก็อธิษฐานต่อว่าขอให้ลูกได้เห็นได้รู้ในสิ่งตามความเป็นจริงก็เห็นเป็นจริงเจ้าคะ แต่มันเห็นเป็นจริงเกินไปนิดหนึ่งเจ้าคะ

ตอบ : (หัวเราะ) ความจริงไม่มีเกินไป (หัวเราะ)

ถาม : คือเห็นตัวเองเป็นซากศพอยู่ตลอดเวลาเลยเจ้าคะ (ก็ดีแล้วใจ) เห็นเส้นเลือด เห็นตับไตไส้พุงทั้งในของตัวเอง แล้วมันก็เกิดอาการกลัว (หัวเราะ)

ตอบ : (หัวเราะ) จริงๆ น่าจะดีใจโอกาสอย่างนั้นมันยากนะ ของอาตมาเองกว่าเขาจะยอมโผล่มา ลักษณะที่ว่าเอาพวกอสุภกรรมฐานมาให้ดู ปล้ำกันเป็น ๑๐ ปี ของเราได้อย่างนั้นน่าจะดีใจ แล้วรีบ พิจารณาให้เห็นว่าสภาพแท้จริงของตัวเองก็เป็นแบบนี้ คนอื่นก็เป็นอย่างนี้จริงๆ แล้วไม่ว่าเราว่าเขาแล้ว มันไม่มีอะไรน่ารักน่าชอบใจเลยแม้แต่ออย่างเดียว ร่างกายและสภาพที่มีแต่ความสกปรกน่าเหม็น เราเกิดมาเมื่อไหร่ก็มีมันอีกเข็ดหรือยังพอหรือยัง ? ควรจะหนีไป

นิพพานได้หรือยัง ? น่าจะพิจารณาต่อไปเลยนะ

ถาม : พิจารณาต่อไปเลยหรือเจ้าคะ ความรู้สึกแปลกๆ เจ้าคะ

ตอบ : (หัวเราะ) มันไม่แปลกหรอก เพียงแต่ตัวของเราเองมันไม่ชินกับระยะแรกๆ แล้วจิตใจของเรามันอยู่ในลักษณะว่ายังกลัวอยู่ในเมื่อยังกลัวอยู่มันก็ยังคงต้านอยู่นะ แต่ไม่เป็นไรหรอกญาณนี้สัก ๒๐ ปีมันก็แก่ แต่จะกล้าหรือเปล่าไม่รู้

ถาม : (หัวเราะ) แก่อยู่แล้วเจ้าคะ (หัวเราะ) มันแก่อยู่ทุกวันเลย พูดถึงการไปช่วยเหลือคนเจ้าคะ พอไปช่วยเหลือเขาแล้ว รวากับว่าเราไปทำให้เขามีความวิตกกังวล คือเราเห็นภาพเขาว่าคนๆ นี้จะต้องเกิดอุบัติเหตุรถชนถึงขั้นเสียชีวิตหรือพิการ

ตอบ : แล้วเราก็น่าจะไปบอกเขา ?

ถาม : ค่ะใช่ เราก็เลยบอกเขาว่าไปทำบุญชนะ คุณจะมีเคราะห์หนักขั้นเสียชีวิตหรือพิการ เขาก็ตั้งหน้าตั้งตาทำบุญเจ้าคะ พอทำเสร็จก็ผ่านไปได้ประมาณเดือนกว่าๆ เขาก็ประสบอุบัติเหตุรถชนจริงๆ แต่ว่าเขาไม่เป็นไร รถพัง แต่เขาก็มีคนมาบอกว่า เราพูดไม่ดีกว่าไปเตือนเขาทำให้เขาวิตกกังวล เขาเลยเกิดอุบัติเหตุ

ตอบ : คราวหน้าเตือนคนอื่นคนพูดอย่าไปเตือนมัน (หัวเราะ) เตือนคนอื่นต่อไปแต่คนพูดอย่าไปเตือนมัน ใช้ลักษณะนั้นแหละจะ คือว่าอย่าไปบอกตรงเพราะว่าบางอย่างวาระกรรมของเขามันต้องเป็นอย่างนั้นจริงๆ ปล่อยให้เขา บอกแค่นั้นแหละ

ถาม : ไม่ทราบว่าจะบอกอย่างไรดีเจ้าคะ พอเห็นภาพก็บอกปืไปเลย

ตอบ : ถ้าอย่างนั้นอาจจะต้องตั้งแทนสักวันหนึ่ง (หัวเราะ) ตอนนั้นกำหนดใจนึกถึงพระนิตติเตียวแหละจะ ว่าหนูควรจะบอกได้เท่าไรก็ได้โปรดสงเคราะห์ด้วยความรู้สึกได้เท่าไรก็บอกแค่นั้น เพราะว่าแต่ละคนบุญกรรมมันไม่เท่ากัน บางคนนี่ต้องไปอย่างชนิดรู้ร้อยบอกได้ไม่ถึงหนึ่งอย่างนี้ ถ้าประเภทนั้นถ้าไม่ใช่บุญเก่าดีจริงๆ เขาจะไม่เข้าใจเลย แล้วถึงเวลาก็ตั้งไปตามระเบียบ

ถาม : ถ้าอย่างนี้ ต้องขออาราธนาพระทุกครั้งี่..... ?

ตอบ : ต้องขอพระอยู่ตลอดจะ อย่าทิ้งพระเป็นอันขาด โดยเฉพาะเรื่องอย่างนี้ของเราที่ทำอยู่มันอันตรายว่าถ้าผลของมันผิดกฎของกรรมเข้าถ้าเราไปฝืนเข้าจะเข้าตัวเอง

ถาม : แล้วพอช่วยเขา เราก็น่าไปช่วยหน้าคะ ?

ตอบ : ไม่เป็นไรจะ อันนี้รับได้ ก็เต็มใจจะรับอยู่แล้วเพราะรู้ว่าทำแล้วจะโดน

ถาม : ที่นี้พอเกิดกรณีขึ้น มันทำให้เราไม่กล้าจะดูให้ใครเจ้าคะ พอใครเขาถามเราก็บอก เรายังไม่พร้อมที่จะช่วย แล้วเราจะไม่ทำต่อเลยดีมัยเจ้าคะ ?

ตอบ : ตัดสินใจเองจะ

ถาม : ไม่เป็นไรมัยเจ้าคะ ?

ตอบ : อาจจะเป็น (หัวเราะ) บอกว่าตัดสินใจเอง อันนี้ไม่สนับสนุนขณะเดียวกันก็ไม่คัดค้านจะ เลือกเอาคิดจะสร้างบารมีง่าย ๆ ก็ว่าต่อไปแต่ตัวเองก็สาหัสหน่อย

ถาม : ทำอย่างไรถึงจะหลบเลี่ยงไม่ให้เจอสภาพอย่างนี้อีก ?

ตอบ : เลิกคิดไปนิพพานซะ (หัวเราะ) ตอบตรงแป๊ะเลย

ถาม : มีเพื่อนที่รู้จักเจ้าคะ เขาไปทำพิธีครอบบองค์ ครอบคั้นะคะ แล้วทีนี้มีผู้ที่หวังดีใช้มีดหมอ ช่วยทำให้เขา กะว่าจะให้ที่ครอบนี้หลุด แต่มันไม่หลุดเจ้าคะ แล้วทีนี้เราก็ก็นั่งช่วย เหนื่อยมากเจ้าคะ ไม่ทราบ ว่าความหวังดีตรงจุดนี้เราจะช่วยอย่างไร ?

ตอบ : ช่วยอย่างไร อันดับแรกถ้าชั้นครูอยู่นะ บอกกับเขา บอกว่าที่ครอบมาขออนุญาตคืนจะ แล้วก็ลอยน้ำไปซะก่อน ถ้าชั้นครูยังอยู่แก้ไม่ได้จะ พวกไปครอบครูรับขันรับอะไรมาระวังนิดหนึ่ง เพราะวาระยะหลังๆ มีพวกหากิน พอเราไปรับของของเขามาเท่ากับว่า ยอมรับการเป็นบริวารของเขา เขาจะใช้ผีใช้ไสยศาสตร์ควบคุมเราได้ง่ายขึ้น มีพวกหากินทางด้านนี้มากขึ้นไปเรื่อยๆ เพราะฉะนั้นจะรับจะอะไร พิจารณาให้ดี ระวังตัวเอาไว้ด้วยเดี๋ยวจะเสียท่าเขาง่าย ๆ ส่วนคนที่รับมาแล้ว ถ้าหากว่าระแวงหรือว่ากลัวขึ้นมา ก็อย่างที่ว่านั้นแหละ บอกเขาว่าที่รับมาขออนุญาตส่งคืน ตอนรับนั้นไม่รู้เรื่องเลยไม่รู้รับมาได้ อย่างไร

ถาม : แล้วตอนขออนุญาตส่งคืนนี้จะต้องทำอย่างไรบ้างเจ้าคะ ?

ตอบ : เอาลอยน้ำไปจะ

ถาม : เอาอะไรลอยน้ำเจ้าคะ ?

ตอบ : ก็ชั้นครูเขามีอยู่จะ

ถาม : ที่เขาติดตัวอยู่หรือคะ

ตอบ : ที่เขาให้มา ส่วนใหญ่พวกนี้เขาจะให้ชั้นครูมา อาจจะเป็นขัน ๕ ขัน ๘ เขาจะให้มาแล้วให้เราบูชา แล้วก็จัดดอกไม้ธูปเทียนเป็นประจำ

อาจจะทุกวันพระ ทุกวันศุกร์ ทุกวันพฤหัสบดี อะไรอย่างนี้ เอาลอยน้ำไปซะ ถ้าโกรธเขามากก็ลอยน้ำคร่าไป (หัวเราะ)

ถาม : แล้วมันจะไปเหรอเจ้าคะ ?

ตอบ : ถ้าหากว่าทำอย่างนั้นแล้ววิธีแก้มันจะง่ายขึ้น แต่ถ้าหาก ชั้นครูเขายังอยู่แก็ยาก เดียวก็พีดกันทั้งวันจนกระทั่งเราเองหมดแรงแล้ว มันยังไม่เป็นอะไรเลย พวกนี้อันตรายเหมือนกัน ถ้าหากเราไปสู้รบปรบมือกับเขา จากประสบการณ์ที่เจอมาก็คือว่าถึงกำลังของเราจะสูงกว่าก็จริง แต่เราต้องกินต้องนอน เจ้าพวกนั้นมันไม่ต้องกินไม่ต้องนอน มันตามเล่นเราอยู่ตลอดเวลาเลย เผลอเมื่อไหร่โดน

ถาม : กำลังนี้ก็อยู่เลยครับว่า ไหว้พระหลวงพ่อย่างนี้ จริงๆ ก็ น่าจะคุ้มไหมครับ ?

ตอบ : ก็ถ้าหากว่าอารธนาประจำนะ โดยเฉพาะเครื่องรางของขลังของหลวงพ่ เข้าไปในพิธีของเขาจึงหมดเลย เขาจะทำพิธีต่อไม่ได้เลย เจอมาหลายรายแล้ว ไม่ได้เจตนาเลย แต่ว่าอยาก رؤ้อยากเห็น เขาบอกว่าเขาทรงพระยายมราช เพื่อนก็เมตตาไปเหอะไปดูหน่อย เอ้า! ไปก็ไป พอไปถึงความเคยชินของเราก็ต้องนึกถึงหลวงพ่ นึกถึงพระ ภาวนาพุทโธเป็นปกติอยู่แล้วใช่มี๊ ? ปรากฏว่ามันทรงให้ตาย ก็ทรงไม่ได้ (หัวเราะ)

ถาม : อ้าว...ไม่มาเลย

ตอบ : ก็มาแว็บหนึ่ง เห็นเขาจตุรูป ๕ ดอกปักกลางแจ้งเหมือนกันนึ่งๆ ลักษณะเหมือนจะเริ่มสั้นๆ แล้วก็หายหลังฟาดพินโครมเข้าให้ แล้วลุกขึ้นมาบอกว่าทรงไม่ได้ทำนมาแป็บเดียวก็ไป สงสัยมาแต่เท่า

(หัวเราะ) หงายหลังฟาดพื้นไปเลย ลักษณะนั้นแหละ ส่วนอีกทีหนึ่งก็ เขาชวนไปเล่นผีถ้วยแก้ว เราพอได้ยินว่าผีก็กลัวเราก็กวาวนาพุทโร มัน เชิญแทบตายไม่ลงซักที พอเลยเที่ยงคืนไปแล้วไปนอนกันดีกว่า (หัวเราะ) ลืมไปคือด้วยความเคยชินของเราถึงเวลาเราก็กวาวนาก็ถึง พระไว้ แล้วผีที่ไหนมันจะมาได้ละ เล่นเอาเจ้าพิธี่หน้าเสียเลย ก็เขาเคย ทำได้ผลทุกที ชวนพวกไปตั้ง ๔ คน ๕ คน กลายเป็นว่าทำแล้วไม่สำเร็จ ตามที่คุยเอาไว้ เสียหน้าหมด

ถาม : แสดงว่าของผีมาจริงๆ หรือไงครับ ผีถ้วยแก้ว ?

ตอบ : ผีมาจริงๆ แต่ต้องระวังขนาดเราระบุว่าเชิญใคร มันยังมา ก่อนได้เลย เพราะว่าเรื่องของผี เรื่องของเทวดา เขาถือมารยาทตัวที่มา ก่อนก็รับไป

ถาม : อ้าว... อย่างนี้แต่เขาก็รู้เหมือนกัน

ตอบ : ใช่แต่ว่าบางทีสิ่งที่เขาต้องการรู้ ถ้าหากว่าถามปัญหาที่ เกี่ยวกับการปฏิบัติที่ไม่มีความรู้เขาตอบไม่ได้หรือไม่ก็บางทีจากเป้เข้าป่า เข้าดงไปเลย

ถาม : พูดถึงผี ตอนนั้นไปงานศพเจ้าคะ พอไปงานศพ ผีเอ่อ... วิญญาณของคนที่ยังมีชีวิตนี้เขาเดินอยู่รอบศพ คือเขาเสียชีวิตแล้ว แบบเขายังไม่ได้สั่งเสียเจ้าคะ เราก็เห็นเราก็มองตามเขา เขาก็เห็นว่าเรา มองเขาเห็น เขาก็มาเดินอยู่รอบตัวเราแทนที่จะวนศพเขา เขาก็บอกว่า ขอหน่อยขอเข้าหน่อย ที่นี่ไม่ทราบ เราก็แบบสวด ๓ จบแล้วเจ้าคะ พอ ๓ จบเราก้ยังไม่ให้ ไม่ให้เข้า มีความรู้สึกว่ากลิ่นรูป กลิ่นน้ำอบเข้ามาที่ปาก ค่ะ พอเข้ามาปุ๊บเข้าได้เท่านี้ยะคะ แล้วเขาก็พูดออกมาเป็นภาษาจีน

ทำไมเขาถึงเข้ามาได้ ขณะที่เราไม่ได้อนุญาตเลยเจ้าคะ ?

ตอบ : ของเราเองตอนนั้นเปลืองใจ อย่าลืมตรงคำว่าเปลืองนะ ระหว่างที่กินอยู่ ระหว่างที่เข้าห้องน้ำห้องส้วม ระหว่างที่เคลิ้มใกล้จะ หลับ จังหวะนั้นถ้าเปลืองเมื่อไหร่ก็เสร็จ หลวงพ่อท่านถึงได้สอนให้เรา กวาวนาหรืออาราธนาพระให้เป็นประจำไว้ เพราะว่าถ้าหากว่าถึงระดับ นั้นแล้วตัวเราถึงเปลือง แต่ว่าพระหรือเทวดาที่ท่านรักษายู่ท่านจะไม่ เปลือง ท่านก็จะช่วยให้ ของเรานี้เขาเข้าได้แค่นั้นนับว่าเก่งมากแล้วจะ ถ้าหากมันเขาได้มากกว่านั้น ดีไม่ดีแสดงอาการพิลึกพิลั่น กลายเป็น เจ้าแม่ไปแล้ว

ถาม : พูดอย่างเดียวเจ้าคะ ถ้าอย่างนี้คือถ้าเราเปลืองหรืออะไร ก็ตามได้เลย

ตอบ : เปลืองเมื่อไหร่โดนแน่จะ ถ้าเป็นความต้องการของเขา ก็ บอกแล้วว่าอย่างที่เราเปรียบเทียบกับเราต้องกิน ต้องนอน ของเขาไม่ ต้อง ดังนั้นเขา รอจังหวะของเขาอยู่ เปลืองเมื่อไหร่ก็โดน

ถาม : อันนี้ก็เคยโดนอีกรอบหนึ่งเจ้าคะ เปลืองเหมือนกันตอนเข้า ห้องน้ำเจ้าคะ ตอนเข้าไปนะเจ้าคะ ตอนแรกยังไม่มีอะไร พอเข้าไปสัก พักกลิ่นเริ่มมาแล้วเจ้าคะ พอกลิ่นเริ่มมา เราทำธูระ ก็ เอ๊ะ ! ทำไมกลิ่นมัน แรงขึ้นเรื่อยๆ พอเข้าไปประตูมันเปิดไม่ได้เจ้าคะ พอเปิดไม่ได้ปั๊บทำไ้ ละครกลิ่นมันมาๆ พอกวาวนาถึงพุทธองค์ ขอบารมีปั๊บ กุญแจเปิดได้พอเปิด ได้วิ่งออกมาบอกคนข้างนอก บอกว่าบ้านนี้มีผีมีคนตาย พอเราอ้าปาก เท่านั้นแหละเจ้าคะ เข้ามาอีกแล้วเจ้าคะ โอ้โฮ ! กินน้ำมนต์ อาเจียนๆ เจ้าคะ แล้วทำไมพวกนี้ถึงได้ตามตลอดเลย ?

ตอบ : มันคล้ายๆ เบอร์โทรของเรามันต่อได้อยู่เบอร์เดียว มันไปต่อเครื่องอื่นมันเสียหมด มันติดต่อไม่ได้มันก็ต้องตามไข้อยู่เบอร์นี้แหละ (หัวเราะ)

ถาม : ตามตลอดเลยเจ้าคะ ก็มีความรู้สึก เราจะมึนวิธีอย่างไรที่ไม่ให้พวกนี้เข้ามา ?

ตอบ : ก็อย่าเผลอจะ อย่าเผลอ

ถาม : ไม่เผลอนี้มันลำบากนะเจ้าคะ ?

ตอบ : หาน้ำมันชาติหรือหลวงพ่อก็ได้ ก่อนจะไปไหนเจิมหัวซะก่อน หรือไม่ก็กินไปสักอีกหนึ่งเลย นั่นแหละ คราวนี้มีปัญหาที่มุดเข้ามาซิ มุดเข้าไปก็ชนพระหงายท้องออกมาก่อน

ถาม : แล้วถ้าเราพกพระติดตัว แล้วอาราธนาบอกท่านน่าจะกันได้นะเจ้าคะ ?

ตอบ : บอกท่าน บอกว่าทุกเวลาเลยนะเจ้าคะ ถึงอีฉันเผลอ แต่ท่านห้ามเผลอเด็ดขาด

ถาม : ไม่ค่อยได้อธิษฐานบอกท่านนะเจ้าคะ ?

ตอบ : คราวนี้ก็จะได้เห็นว่าจริงๆ แล้วที่หลวงพ่อบุญคุณนั้นมันตรงทุกอย่าง ท่านบอกแล้วว่าเวลากิน เวลาเข้าห้องน้ำห้องส้วมหรือเวลาเคลิ้มใกล้หลับ มันเป็นเวลาที่เราพลาดได้ง่ายที่สุด ต้องระวังกันตลอดเวลา บางคนนะ เข้าส้วมแล้วบอกว่าภาวนาไม่ได้...บาป ระวังไว้หะ เตียวมันบีบคอตายคาส้วมนั้นแหละ (หัวเราะ) ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตามภาวนาเอาไว้ ไม่อย่างนั้นแล้วถ้าเกิดปั๊บบีบเป็นอะไรไปตอนนั้นกำลังใจเราไม่มีที่เกาะ ถ้าเผลอไปมันจะลงที่ลำบาก เพราะฉะนั้นต้องเกาะพระ

ไว้ให้เป็นประจำนะ ยิ่งเข้าส้วมยิ่งดีภาวนาให้หนัก พระท่านไม่เหม็นหรือไม่ต้องกลัว

ถาม : (หัวเราะ) แล้วก็เหตุการณ์อยู่เหตุการณ์หนึ่งที่ฟังจะผ่านมา ๒ - ๓ อาทิตย์นี้เจ้าคะ พอดีอยู่ดีๆ ตัวเองก็เกิดสภาวะเศร้าๆ แบบไร้เหตุผลเจ้าคะ ไม่มีอะไรเหตุที่จะเศร้า พอดีเกิดอาการเศร้าๆ แล้วก็เห็นหน้าเพื่อนอยู่ ๒ คน เธอก็เศร้าๆ ที่นี้ก็มีเพื่อนเขาบอกว่าอย่าไปยุ่งเรื่องชาวบ้านเขา เราก็เลยไม่ยุ่ง เราก็นั่งเศร้าแต่ก็เห็นหน้าสองคนนี่ลอยมา ก็นั่งเศร้า ที่นี้พอผ่านจากช่วงนั้นมากก็ไปติดต่อเพื่อนคนนั้นว่าเป็นอย่างไร เขาเจออุบัติเหตุนะคะ เขาบอกว่าทำไมไม่บอกเขาล่วงหน้า ก็บอกว่ามีคนบอกอย่าไปยุ่งเรื่องของคนอื่น ทำไมเราถึงได้รับทราบตรงจุดนั้นได้ยังไงเจ้าคะ ?

ตอบ : ก็เบอร์โทรดีไง มันติดต่อได้ง่าย ถึงเวลาขึ้นมามันนึกเลย แหมจริงๆ มันน่าจะบอกเราตั้งแต่แรก ก็ไม่ยอมบอก เล่นเอาเรานอนเบ๊แล้วมันค่อยมา (หัวเราะ) ตอนที่เขานึกถึงนะ กำลังใจประเภทนั้นนะจะของเรามันรับได้ไว้รับได้ง่ายกว่าก็เลยรับเอาความรู้สึกนั้นมา เพื่อนก็คงประเภททั้งโกรธ ทั้งน้อยใจเรานี้รู้แน่ๆ เลยไม่ยอมบอกเราไป ในเมื่อทั้งโกรธทั้งน้อยใจอารมณ์ใจของเขามาในลักษณะนั้นก็อาการเดียวกับของเขาเลย

ถาม : อันนี้คือเรารับอาการของเขามาเลย แล้วก็มึนแบบว่าหน้าคนลอยมาเจ้าคะ ลอยไปก็ลอยมา สักพักหนึ่งก็โทรมาหาคะ แล้วเราก็รู้เขาจะโทรมาเรื่องนี้ๆ เราก็ตริยมรอนั่งหน้าโทรศัพท์ หลวงพี่ที่นี้เอาเทปเข้าตลับก็เหมือนกันใช้ใหม่เจ้าคะ ? (หัวเราะ)

ตอบ : (หัวเราะ) ไม่รู้ไม่ชี้จะ อันนี้ห้ามยืนยัน ถ้ายืนยันเดี๋ยวมันจะมีประเภทที่เกียจ เดียวนี้ลูกศิษย์วัดและพระนี่ต้องไล่ตะมะมัน มันจะพูดจะถามอะไร..ไม่หอรอก มันใช้วิธีคิดแทน มันชี้เกียจพูด จนกระทั่งบางทีต้องบอกมันว่าถ้าขึ้นทำอย่างนี้อีกแล้วจะตีมันแทน แล้วมันถึงจะยอมพูดนะ เป็นชะอย่างนั้น อะไรก็ตามที่ยังใช้สังขารร่างกายของมนุษย์ทั่วๆไปทำได้นะทำเสียก่อน ไม่ใช่เล่นวิธีลัดประจำ ตอนนี้พระที่วัดมีอยู่องค์หนึ่ง ถ้าเราอยู่มุมนี้ของวัด เขาก็หนีไปมุมโน้น เราตามไปมุมโน้นมันหนีไปอีกมุมหนึ่ง กลัว...

ถาม : กลัวไปนั่งรู้เขาหรือครับ ?

ตอบ : ไม่ใช่ คือว่ามันมีบางที่ที่เขาวางอารมณ์ผิด ตั้งอารมณ์ผิด แล้วก็บอกเขา เขาก็เลยพานกลัวไปเลย

ถาม : อ้อ ! ผมนี่ก็ออกแล้ว ที่หลวงปู่มันท่านเคยดูหลวงตาอะไรก็ไม่รู้ พอหลวงปู่มันลงไปบอก ย้ายวัดหนีเลย

ตอบ : ก็ประเภทนั้นนะ.....(ไม่ชัด).....มันคิดชั่วๆ ข้าไม่ดูหอรอก มันก็ไม่ฟัง (หัวเราะ)

ถาม : กลัวเรารู้ใช่ไหมเจ้าคะ ?

ตอบ : อืม ! เขากลัว

ถาม : มันแปลกเจ้าคะ บางทีเรานั่งใกล้บางคนนี่นะเจ้าคะ เขาตำเราอยู่ในใจ เราได้ยินเสียงชัดมากเลยเจ้าคะ แล้วเราก็พูดคำด่านั้นออกไปซ้ำๆ ให้เขาได้ยินชัดๆ เจ้าคะ แล้วเขาก็หันมามองหน้าเราตั้งแต่นั้นมา เขาไม่เคยนั่งใกล้เราเลยเจ้าคะ

ตอบ : ก็ประเภทเดียวกันล่ะจะ

ถาม : ทำไมได้ยินอย่างไรเจ้าคะ ยังงงเลย ทำไมเราได้ยินเสียงเขาคิดได้อย่างไร ?

ตอบ : ความรู้สึกเขาถ้ายิ่งต่ำเท่าไรเรายิ่งรับได้ง่ายเท่านั้นนะ แต่ว่าจะไม่เกินจากเสมอกัน ถ้าเกินจากนั้นขึ้นไปจนถึงสูงกว่าต้องขอขารมีพระท่านสงเคราะห์ให้ คนที่เสมอกันกับต่ำกว่าเราจะรู้ได้ง่าย ยิ่งอารมณ์เขาต่ำมากเท่าไรยิ่งรู้ง่ายเท่านั้น เหมือนกับเราอยู่ในที่สูงแล้วมองลงไปมันจะเห็นชัดตา

ถาม : แต่เราจะไม่มองคนที่สูงกว่าใช่ไหมเจ้าคะ ?

ตอบ : ก็มองได้จะ แต่ต้องขอขารมีพระท่านสงเคราะห์ ถ้าหากว่าตั้งใจดูเอง อาศัยกำลังของเราเองไม่ขอพระท่านช่วยนี่จะไม่รู้เรื่องเลย

ถาม : ถ้าอย่างนี้การที่เราได้ยินพวกสัมภเวสี พวกเทพมาคุยกับเราได้ ?

ตอบ : ก็เรื่องปกติจะ ที่เขา (หมายถึงพระที่วัด) กลัวมากที่สุดเขากลัวตอนไหนรู้มั๊ย ? เขาจะกินขนมคือตอนเช้าที่มีของหวานใจ แล้วก็ขนมกับผลไม้ คราวนี้ขนมมันใหม่เอี่ยมยังไม่ได้แกะถุง พี่แกก็นั่งอมลิ้นกลืนน้ำลายเขียว..อยากกิน แต่ไม่กล้าแกะ เราก็เลยบอก เอ้อ ! ก็แกะไปซิ หรือจะให้อาจารย์แกะให้กินถึงจะกล้า (หัวเราะ) คว้าได้ก็รีบแกะ หลังจากนั้นมันก็เดินหนีไปเลย (หัวเราะ)

ถาม : แล้วก็เจอเจ้าคะ ศาล เขาตั้งศาล พอตั้งศาลเขาก็ตั้งไว้อย่างนั้น แล้วเขาก็ไม่ได้จุดธูปเชิญชะที่ เจ้าที่ต้องมาบอกว่าช่วยๆ เอาเขาขึ้นไปชะที่เถอะ ทีนี้เจ้าที่นี้เขามีสิทธิเข้ามาบอก เข้าฝันได้หรือเจ้าคะ?

ตอบ : ได้ซิ ก็เจ้าเขาสูงกว่านี่ ถ้าหากว่าเขาติดต่อเราได้อาศัยผ่าน

เราได้ก็ขอยืมใช้หน่อย เต็มใจสงเคราะห์เขา ถ้าไม่เกินความสามารถก็ทำไปเถอะ ถ้าไม่เต็มใจสงเคราะห์ก็บอกกับเขา บอกว่าเตี้ยจะบอกให้แต่เอา ๒ ตัวมาก่อน

ถาม : (หัวเราะ) อย่างนี้เจ้าที่ท่านสงเคราะห์ได้อยู่แล้วใช้มั๊ยครับ ถ้าโชคของเรา ?

ตอบ : ได้อยู่ แต่ระวังไว้ละ เรื่องของเทวดา เรื่องของผีเขาตรงไปตรงมา บอกเอา ๒ ตัว มันให้ละ ๒๐ งวดยังไม่ออกเลย ไม่ได้บอกว่างวดไหน เจอมาเยอะแล้ว

ถาม : (หัวเราะ) แต่สงสัยค่ะ เจ้าที่ที่เขาเป็นศาลตั้งเดิมอยู่ก่อนแล้ว เขาก็เอาของเก่าออก แล้วก็เอาของใหม่ไปตั้งไว้ที่เดิม เขาก็น่าจะอยู่ได้ ?

ตอบ : จริงๆ แล้วเขาไม่ได้อยู่หรอก แต่ว่าลักษณะของคนมาใหม่หรือว่าคนที่ทำใหม่ละ ต้องอัญเชิญเขาให้ถูกวิธี ถ้าหากว่าไม่เชิญเขาให้ถูกวิธีเขาก็ไม่ให้ความคุ้มครองไม่ให้ความดูแล คราวนี้ว่าเขาเอง เขาก็อยากจะช่วย แต่คราวนี้เมื่อไม่ได้บอกกล่าวไม่ได้เชิญอย่างถูกวิธี เขาเองไม่สามารถจะช่วยให้เขาก็เลยหาทางที่จะติดต่อ เพื่อจะให้บอกทำให้ทำให้ถูกชะที่อย่างนั้น

ถาม : คนนี้เขาโดนญาติของเขาเองเล่นของ เล่นของในลักษณะที่ของที่ส่งมานี้มันเป็นลักษณะเลือด แล้วก็มาที่บ้านเขา แล้วพอเราไปช่วยเอาน้ำมนต์หลวงพ่อไปเจ้าคะ พอเขาตีมีปี่มีความรู้สึกที่ชันน้ำมนต์เป็นเลือด พอตีมีปี่เข้าไปมีปี่ ยังไม่ทันจะกลิ้งก็เอาเจียนออกคะ ถ้าอย่างนี้เราจะช่วยเขาได้อย่างไรเจ้าคะ ?

ตอบ : ได้อยู่ ให้เขาตีมีปี่น้อยๆ เตี้ยมันก็หมด พวกนี้บางอย่างถ้ากินเข้าไปนี่ลำบาก ถ้าหากว่าไม่ได้กินเข้าไปนี่ง่ายๆ ถ้ากินเข้าไปมันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเลือดเนื้อร่างกายแล้วแก้ลำบาก ลักษณะนั้นก็คือลักษณะของว่าพุทธรักษาของมันตันกันอยู่ ในเมื่อของเขาเองไม่ได้มันก็จะแสดงออกในลักษณะเหมือนว่าเอาเจียนออกมาให้มันกินไปเยอะๆ เลย จับอาบเสียด้วยยิ่งดี

ถาม : ไม่เป็นหรือเจ้าคะ ?

ตอบ : ไม่เป็นไรจะ ช้ำให้ตายไปเลย

ถาม : ที่กินออกมาไม่เหลือเลยคะ ?

ตอบ : ถ้าเอาเจียนออกมาได้ก็เริ่มเบาแล้ว ต่อไปบอกเขาว่า เอาที่ต้มเสร็จมาแล้วนะ

ถาม : ต้มหรือคะ ?

ตอบ : เลือด (หัวเราะ) เอาที่ต้มเสร็จมาแล้วนะ

ถาม : แล้วเขาเลี้ยงผีด้วยเจ้าคะ ?

ตอบ : เลี้ยงผีไม่ใช่เรื่องยากเลย ไม่อยากบอกเดี่ยวพวกเราไปทำกัน เพราะว่าพวกอดอยากมันเยอะ คราวนี้ของพวกนี้ถ้าเราเปลอมันจะเล่นเราเอง คือถ้าเวลาเราเปลอทิ้งให้เขาอด บางทีเขาก็เล่นเราเอง มีอยู่ช่วงหนึ่งอยู่ที่วัดท่าซุง มีแม่ชีคนหนึ่งเขามา โอ้โฮ ! พามาเป็นฝูงเลยเราเองก็ถามเขาว่าเลี้ยงผีใช่ไหม ? เขาบอกว่าทำนุหรือเจ้าคะ ก็บอกว่ารู้ไม่รู้นะไม่ต้องพูดถึง แต่ว่าโยมเลี้ยงใช่มั๊ย ? เขาบอกใช่ ก็บอกว่าเลี้ยงยังไงมันถึงเยอะขนาดนั้น เขาก็เลยบอกวิธีให้วิธีมันก็ง่ายนะ แต่ว่าลักษณะนั้นเราเปลอเมื่อไหร่ ตัวเองโดน

- ถาม : เขาทำอย่างไรเธอเจ้าคะ ?
- ตอบ : ก็บอกแล้วว่าไม่กล้าบอก เตียวคนเอาไปใช้กัน
- ถาม : แสดงว่ามันก็ต้องมีคุณด้วยซิครับ ?
- ตอบ : มันก็มีอยู่ คือว่าบางอย่างของเขาเองอยู่ในลักษณะของความ เป็นทิพย์ไงมันก็ถ้าหากว่าเป็นเรื่องที่ไม่เกินกำลังเขา เรื่องที่ไม่หนัก หนักเขาก็ช่วยได้ แต่ว่าเขาก็จะช่วยในลักษณะว่าบีบบังคับคนอื่นเขา
- ถาม : นี่กว่าช่วยง่าย ๆ เามาเป็นคนงานก่อสร้างซะเลย ? (หัวเราะ)
- ตอบ : เอาอย่างพวกวูดู หมอผีวูดูที่โหด ใครตายนี่เจ้าของ..ต้อง เรียกว่าญาติพี่น้องนะ ผังศพแล้วต้องนั่งเฝ้าจนมันเนาไปเลย ถ้าหากว่า ไม่เฝ้าอยู่จนมันเนา เขาเรียกเอาไปใช้หมด
- ถาม : เขาไม่เผาไปเลยละครับ ?
- ตอบ : ก็ประเพณีเขาฝั่ง
- ถาม : เอาศพไปใช้หรือครับ ?
- ตอบ : เอาศพไปใช้ เอาไปเป็นคนงาน ส่วนใหญ่พวกที่โหดคนงาน ในไร่อ้อยนี่สมัยก่อนนี่ร้อยละเกินเก้าสิบจะเป็นพวกผีดิบวูดู
- ถาม : เอาอย่างนั้นเลยหรือครับ ?
- ตอบ : มันเอาอย่างนั้นเลยแหละ มันต้อนไปเป็นฝูง ๆ เลย
- ถาม : ไม่ต้องเสียค่าข้าว
- ตอบ : เสียแต่ค่าอาหารหน่อยหนึ่ง ให้กินข้าวเปล่า อย่าให้กินเกลือ ถ้ากินเกลือเมื่อไหร่มันจะรู้ว่ามันตายแล้วมันจะกลับหลุมมัน เพราะ ฉะนั้นต้องให้กินแต่ข้าวเปล่าเพื่อที่ร่างกายมันจะได้อยู่ได้ อย่างน้อยมี สารอาหารอยู่

- ถาม : อย่างนี้เขาเรียกว่าผีดิบหรือเปล่าเจ้าคะ ?
- ตอบ : อันนั้นเป็นผีดิบ เขาทำมาจากวิชาของเขา ไปปลุกมันขึ้นมาใหม่
- ถาม : อย่างนี้ทรมานมัยคะ ?
- ตอบ : จริง ๆ มันก็ทรมาน แต่ว่าผีก็คือผี
- ถาม : ดวงจิตถูกครอบไว้ด้วยหรือเปล่าครับ ?
- ตอบ : ดวงจิตนี้อาจจะเป็นของคนอื่นก็ได้ อาจจะเป็นของตัวเอง ก็ได้ เพราะว่าเพียงแต่อาศัยเพื่อบังคับให้ร่างนั้นทำงานเท่านั้น
- ถาม : นี่กว่าถ้าไม่อาศัยดวงจิตได้ด้วยนี่ก็โอโห !
- ตอบ : โอโห! ยอดเยี่ยมสุริโยทัย ส่วนใหญ่มันต้องมีเค้าโครงของมัน
- ถาม : ที่เขาสะกดจิต การใช้พลังจิตที่ไปช่วยบังคับจิตให้เขาทำ ตามถือว่าการทำในลักษณะอย่างไรเจ้าคะ ?
- ตอบ : อันนั้นลักษณะจริงๆ ก็เป็นการละเมอดสิทธิส่วนบุคคลของเขาเลย และถ้าหากว่ายิ่งให้เขาไปทำสิ่งที่ผิดศีลผิดธรรมตัวเองก็ได้รับ โทษหนักขึ้นไปด้วย แต่ตัวของคนทำนั้นไม่มีโทษนะ เพราะว่ามันไม่ใช่ เจตนาของเขา และที่เขาทำ เขาทำในลักษณะไม่รู้ตัวโดนบังคับให้ทำ
- ถาม : อยากทราบ อานิสงส์ของการพนมมือคุยกับพระครับ ?
- ตอบ : อานิสงส์ของการพนมมือคุยกับพระ แต่ขัดสมาธินี้หักกลบ ลบล้างเหลือศูนย์ (หัวเราะ) พนมมือเป็นเคารพ แต่ขัดสมาธิมันไม่เคารพ หักกลบลบล้างเหลือศูนย์พอดี (หัวเราะ)
- ถาม : คือว่าร่างกายมันไม่ไหวครับ ?
- ตอบ : จริง ๆ ก็ดูว่าใจของเราเคารพมัยนะ ถ้าหากพนมมือด้วย

ความเคารพอาณิสสมันก็ได้อยู่ ไช้มี๊ย ? เราเคารพในพระรัตนตรัย
เคารพในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เขาจัดเป็นอนุสสติ แต่ว่าขณะ
เดียวกันถ้าหากว่าเราสักๆ แต่พนมมือไปมันก็น้อยหน่อย คืออย่างน้อยๆ
มันก็อยู่ในลักษณะกตัตตากรรม คือกรรมที่ทำโดยไม่ได้ตั้งใจเจตนาให้
มันมันคง

ถาม : ได้ยินมาว่า ถ้าเกิดคนที่ได้สรรเสริญบุคคลอื่น เกิดมาชาติ
หน้าจะตัวสูงจริงมี๊ยครับ ?

ตอบ : พระพุทธเจ้ากล่าว ก็จริงตามนั้น ก็เห็นเขาบอกคนสูงต้อง
เกิดหน้าไม่ไช่เหรอ (หัวเราะ) เกิดข้างขึ้นไช้มี๊ย ? ยิ่งฤดูน้ำหลากยิ่ง
สูง นั่นเขาพูดเล่นกัน ท่านว่าจะเกิดในตระกูลสูงต่างหาก

ถาม : ผมคิดถึงลูกสาวเลย นั่นต้องสูงมากแน่เลย ผมแบบไม่รู้มี
มาก่อน ตกสุดจะหนัก

ตอบ : อันนั้นเขาพูดเล่นกัน พระพุทธเจ้าท่านบอกอย่างไรก็อย่าง
งั้นละจะ ที่ว่าทำไมคนถึงเกิดในตระกูลสูง ทำไมเกิดในตระกูลต่ำ ทำไมผิว
พรรณดี ทำไมผิวพรรณทราม อะไรนั่น เป็นไปตามท่านว่าทั้งหมด ถ้า
ชีโครกผิวพรรณทราม ถ้าหากว่ามีเมตตาจิตใจเยือกเย็นก็ผิวพรรณดี
อย่างนี้ เป็นผู้อ่อนน้อมถ่อมตนก็เกิดในตระกูลสูง เป็นผู้ลบหลู่เขา เป็นผู้ที
ประเภทที่เรียกว่าทะเลเยอทะยาน ก็จะเกิดในตระกูลต่ำอย่างนี้

ถาม : หนูใจร้อน ทำอย่างไรใจเราถึงจะเย็น ?

ตอบ : คว้าออกมาแช่น้ำ

ถาม : โห ! มันคว้าไม่ได้เจ้าคะ ?

ตอบ : รู้ตัวว่าใจร้อนต้องสร้างสติให้สมบูรณ์จะ เมื่อสร้างสติ

สมบูรณ์มันรู้จักกรรมดีระวัง พอสติสมบูรณ์แล้วมันจะระวัง มันก็จะ
เป็นแค่ร้อนอยู่ข้างในกาย วาจา มันไม่ได้ร้อนไปด้วย เพราะว่าเก็บ
อาการอยู่ แล้วพอนาน ๆ ไป เราเก็บมันอยู่นาน ๆ มันเหมือนอย่าง
กับเอาหินทับหญ้า เดี่ยวหญ้ามันตายไป ใจมันก็เย็นเอง

ถาม : พอจะมีคาถาเรียกเงิน เรียกทองแล้วก็โชคลาภบ้างมี๊ย
เจ้าคะ?

ตอบ : มีจ๊ะ เขาเรียกคาถาเงินล้านรู้จักมี๊ยจ๊ะ ? ถ้าไม่รู้จักถาม
คุณเทพฤทธิ์ นั้นแหละใช้ได้ เขามีจริง ๆ จ๊ะ เขาเรียกคาถาเงินล้าน เอา
คาถาบทนั้นแหละไปใช้ อย่างของเราสมาธิดี ๆ นี้ได้ผลเร็วจ๊ะ

ถาม : จำเป็นต้องเท่าๆ กันทุกวันหรือครับ ?

ตอบ : ความสม่ำเสมอ สำคัญที่สุด

ถาม : ผมอาศัยแบบขับรถไป นึกได้ก็ท่องๆ ไปเรื่อย ๆ

ตอบ : คืออย่างน้อยๆ ให้มันกำหนดไว้ว่าแค่นี้เราต้องได้ ส่วน
ได้มากกว่านี้ ได้เท่าไรก็เอา

ถาม : อย่างนี้ต้องนึกน้อยๆ ไว้ก่อน (หัวเราะ)

ตอบ : มันจะได้มีรองรับไว้เสมอ คือแน่นอนว่าจำนวนนี้ต้องได้
อย่างนี้

ถาม : พอตีคุณพ่อท่านเป็นอาจารย์ฝึกสมาธิ คนรู้สึกว่าจะเป็นพัน
นะคะ แล้วที่นี้พ่อท่านฝึกสมาธิ ท่านก็นั่งสมาธิประมาณตอนตีสี่ ตีห้าท่าน
ก็บอกว่าเจอแหละมีเทวดามานั่งสมาธิด้วยทุกเช้าเลย ก็เลยสงสัยว่า เอ๊ะ!
พวกเทวดานี้เขามานั่งสมาธิกับคุณพ่อนี้ เขาได้บุญกุศลจากการทำสมาธิ
ตรงนี้ด้วยหรือคะ ?

ตอบ : ได้จะได้ เพราะว่าอย่างเทวดาชั้นยามาเขาจะสวดมนต์หรือนั่งสมาธิเป็นปกติเลยนะ ท่านที่มานี้อาจจะเป็นเทวดาประจำตัวที่รักษาท่านเอง หรือไม่ก็อาจจะเพื่อนฝูงเก่าก็ได้ เห็นเพื่อนทำขอแจมหน่อยหนึ่ง อย่างน้อยๆ ขอได้บุญบ้าง

ถาม : สมาธิคือ มีสติใช่ไหมครับ ไม่ใช่การจับลมหายใจ ?

ตอบ : จริงๆ แล้วมันต้องอาศัยลมหายใจก่อน เพื่อที่ว่าสติมันตามทันลมหายใจที่เป็นของหายากก่อนแล้วมันถึงจะตามทันความคิดของตัวเองที่เป็นของละเอียดกว่า

ถาม : แต่เทวดาไม่มีชั้นห้านี้ครับ ?

ตอบ : ก็เขามีชั้นทิพย์จะ ชั้นของเขาก็ห้าเหมือนกันเรานี่แหละ เพียงแต่ว่ามันอยู่ในสภาพของความเป็นทิพย์

ถาม : แล้วจับลมหายใจได้เหมือนเราเลยหรือครับ ?

ตอบ : ของเขาเองเขาไม่ได้ว่าจับแบบของเราเนี่ย ของเขาจิตเขาถ้าหากว่าทรงเป็นสมาธิอยู่เขาจะดำเนินตามอาการของสมาธิไปเลย สิ่งนั้นมันเป็นความละเอียด พุดกันยาก ต้องไปเกิดเป็นเทวดาใหม่แล้วทวนความจำดู (หัวเราะ) สภาพจิตของเขาพอทรงตัวเป็นสมาธิอยู่มันก็จะดึงต่อไป ในลักษณะที่เขาเพิ่มความระมัดระวัง ประคับประคองมันอยู่อธิบายเป็นคำพูดยากจัง

ถาม : เข้าใจครับ

ถาม : ทีนี้ท่านก็บอกว่าท่านทำสมาธิตรงนั้นแล้วเราก็นอนอยู่ปลายเท้าท่าน เราก็เลยรับขอรับส่วนของท่านเลย (หัวเราะ)

ตอบ : ง่ายดีเนอะ เขาเรียกตัวดูด (หัวเราะ) อ้าว ! ได้เนะถ้าหากว่า

กำลังใจของเราดี ๆ รับได้จริงๆ จะ

ถาม : เราก็อธิษฐานว่าพอใกล้ท่านจิตเราก็เป็นสมาธิเจ้าคะ ก็เลยสงสัยว่ามันถ่ายเทกันได้หรือเจ้าคะ ?

ตอบ : จริงๆ แล้วกำลังใจของคนนะ ไม่ว่าจะดีหรือชั่วก็ตามมันจะส่งพลังงานออกมา ในเมื่อมันส่งพลังงานออกมาคนที่อยู่ใกล้จะได้รับผลกระทบไปด้วย ไม่ว่าจะกระทบในด้านดี หรือกระทบในด้านร้ายก็ตาม จะสังเกตว่าถ้าในสถานที่ที่เขาทำเป็นบุญเป็นกุศลสมาธิเราจะทรงตัวได้ง่ายมาก เพราะว่ากระแสจิตมันจะไปทางดีเหมือนกันหมด แต่ขณะเดียวกัน ถ้าหากว่าเราเข้าไปในสถานที่ย่างเมืองใหญ่ๆ หรือว่าสถานที่ที่มันแออัด จอแจ มีแต่รัก โลภ โกรธ หลง นี้ เราจะรู้สึกว่าโดนกดตันและเครียดมากเลย เพราะว่าของเขามันสวนกระแสกับเรา จะ ก็ในเมื่อของเราเองมันมีผลอย่างนั้นก็ดูไว้เยอะๆ (หัวเราะ)

ถาม : พอดีดูดแล้วถ่ายได้ด้วยเจ้าคะ มีพื่ออยู่คนหนึ่งเขาจะเดินทางไปกับเรา พอเราเจออะไรก็เฝ้าใจอยู่ เธอจะพูดแทนเลย ไม่ทราบว่าจะทำไม่ส่งสัญญาณได้อย่างนั้นล่ะเจ้าคะ ?

ตอบ : โทรศัพทเบอร์เดียวกันจะ ถ้าต่อผิดคลื่นก็ไม่ติด

ถาม : อันนี้ก็สงสัยว่าทำไมพี่เขารับได้ พอเราจะพูดอะไรเธอก็พูด?

ตอบ : ไม่ต้องสงสัยจะ ที่เรายังรับได้เลย

ถาม : แล้วมีเพื่อนอยู่คนหนึ่งนะคะ เขาก็มานั่งใกล้ๆ เรา พอหนึ่งไปนั่งมา เธอจะเห็นภาพลวงหน้าเหมือนกับที่เราเห็น ทำไมไม่ทราบไปถ่ายทอดกันอีท่าไหนเจ้าคะ ?

ตอบ : ก็บางทีของเขาเองกำลังใจเขาก็เหมือนกัน แล้วก็อยู่ในเหตุ

การณเดียวกัน ก็สามารรถเห็นได้ แต่ว่าในขณะที่เดียวกันอาจจะเป็นตัว เจโตปริยญาณก็ได้ เรานึก เรารู้ เราเห็นอะไร เขาเองเขาอ่านใจเรา กำหนดความรู้สึกของเรา เขาก็นึกได้เห็นได้ รู้ได้เหมือนกัน

ถาม : อย่างนี้ก็สู้กันได้ใช่ไหมคะ ?

ตอบ : ได้จะ ทำไมจะไม่ได้ละ อย่างไม่ๆ ก็หมุนโทรศัพท์หน่อยนะ ไม่งั้นนายจะเจ๊งซะก่อน ไม่มีใครใช้เลย

ถาม : แล้วมีคาถาอะไรที่จะแนะนำมั๊ยคะ ?

ตอบ : จะแนะนำเยอะเลย เจ็ดตำนานทั้งเล่มนะ ท่องไปหะนะ ใช้ได้ทั้งนั้นแหละจะ

ถาม : เอาสั้นๆ กระต๊อดนะเจ้าคะ เอาแบบครอบจักรวาล ?

ตอบ : พุทโธจะ คาถาทุภพเป็นเครื่องโยงจิตให้เป็นสมาธิ แล้ว พوجدิตเป็นสมาธิ กำลังของมันเป็น เราตั้งใจให้เป็นอย่างไรมันก็เป็น อย่างนั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าสมาธิระดับของเราแล้วอะไรก็ได้จะ แบบเดียวกับสมัยเด็กๆ หลวงพ่อสมชายวัดเขาสุกิมไปวัดไชยมัย ? แล้ว โยมพ่อก็มัวแต่ไปคุยกับเจ้าอาวาสอยู่ ทั้งลูกให้อยู่ที่ศาลาคณะเดียว มันก็มีตลงทุกทีๆ ท่านก็กลัวหลับหูหลับตานั้นกอดเข้า กลัวแล้วไม่เอาแล้วๆ ถอดจิตไปได้เฉยเลย ลักษณะเดียวกันแหละจะ คือพอกำลังใจมันมันใจ เป็นหนึ่งเดียวแล้วมันก็ใช้งานได้เลย

ถาม : ยาวๆ อย่างอติปิโส ?

ตอบ : เอาหะ ยิงยาวยิงดี ชินบัณฑิตก็ได้ ยอดพระกัณฑ์พระ ไตรปิฎกก็ดีหรือไม่ก็มหาสติปัญญาสูตร (หัวเราะ)

ถาม : อ่านเจอใน.....(ไม่ชัด)...หลวงพ่อกำลังพูดถึงเรื่องของการ

ก่อสร้างสถานปฏิบัติธรรม ว่าต้องมีมุมให้ถูกต้อง มุมมหาทุกขตะ มุม(ไม่ชัด)..... มุมมหาเศรษฐี ขอถามเป็นอย่างไรครับ ?

ตอบ : พอรู้ๆ ก็เอาโบสถ์เป็นหลักตามตำราของหลวงพ่อก แล้ว โบสถ์ต้องหันหน้าทิศตะวันออก จะมีแต่ละทิศอย่างเช่นว่า ทิศด้าน ตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นมุมของพระโมคคัลลาน์ ตะวันออกเฉียงใต้เป็นมุมของพระสารีบุตร แล้วก็ตะวันตกเฉียงเหนือจะเป็นมุมของมหาเศรษฐี ตะวันตกเฉียงใต้จะเป็นมุมมหาทุกขตะ ก็จำแค่ ๓ ทิศนะ ถ้าหากว่าหันเหนือไป หน้าตรงก็คือตะวันออก มุมทะแยงคือ ตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออกเฉียงใต้ แล้วก็ตะวันตกเฉียงเหนือ นะใช้ได้ มุมเหลือนอกนั้นใช้ไม่ได้เท่านั้น เพราะว่าจะเป็นมุมโจร มุมมหาทุกขตะ มุมกาลกัณเฑาะ มุมมรณะ มุมปาราชิก

ถาม : คือว่าสถานปฏิบัติธรรมที่ต้องสร้าง หรือว่าเป็นบ้านก็ได้ ?

ตอบ : จำเพาะวัด แล้วก็ที่มีผลก็คือมีผลต่อตัวเจ้าอาวาสไม่ได้มี ผลต่อพระลูกวัด มีผลต่อเจ้าอาวาส อย่างเช่นว่าถ้าอยู่มุมมหาทุกขตะ จนตายซักเลย เงินทองไม่เข้าวัด และขณะเดียวกันถ้าหากอยู่มุมปาราชิก ก็มีสิทธิเจ๊งได้เลย อยู่มุมมรณะก็ตายเร็ว อยู่มุมโจรนี่ โจรเข้าวัดแน่นอน

ถาม : อย่างนี้ถ้าจะสร้างสถานปฏิบัติธรรมก็ต้อง....?

ตอบ : ก็กำหนดเอาเลย ว่าเราคิดจะสร้างโบสถ์ตรงจุดไหน แล้วตัว คนเป็นเจ้าอาวาสก็เตรียมบุญเอาไว้ด้านที่ดีๆ เอาไว้ อย่างถ้าตำราหลวง พ่อส่วนใหญ่ท่านนิยมมุมมหาเศรษฐี

ถาม : ตะวันตกเฉียงเหนือ

ตอบ : ก็จะเป็นตะวันตกเฉียงเหนือ

ถาม : อย่างนี้ถ้าจะไปสร้างสถานที่ปฏิบัติธรรมในบ้านต้องสนใจหน่อยมั๊ยครับ ?

ตอบ : ก็สนใจในเรื่องของการตั้งหิ้งบูชาพระให้หันเหนือหรือว่าตะวันออก ถ้าหากว่าหันทิศอื่นก็หมดเร็ว

ถาม : ด้านหน้าโบสถ์นี่คือพระประธานหันหน้าไปทางตะวันออก นั่นคือหน้าโบสถ์ ?

ตอบ : ด้านหน้าโบสถ์เลยจะ ด้านหน้าโบสถ์นั่นมุมโจร หลังโบสถ์เป็นปาราชิก คือว่าตะวันออกเป็นโจร ตะวันตกเป็นปาราชิก ถ้าหากว่าได้เป็นกาลกิณี เหนือเป็นมรณะ ที่เหลือบอกไปแล้ว

ถาม : พระโมคคัลลาน์ แปลว่าไงครับ ?

ตอบ : ถ้าหากว่าอยู่ที่ฝึกฤทธิ์ ฝึกอภิญญาได้ง่ายมุมพระสารีบุตร ก็เข้าถึงธรรมได้ง่ายอย่างนี้

ถาม : แล้วถ้าอยากได้ทั้งสองอย่าง สร้างตรงไหนดี ?

ตอบ : ก็สลับกันอยู่ (หัวเราะ) อยู่ตรงนี้ ๓ เดือน แล้วย้ายไปอยู่นู่น ๓ เดือน

ถาม : วัดจากกึ่งกลางที่ดินหรือวัดจากกึ่งกลางโบสถ์ครับ ?

ตอบ : เอาโบสถ์เป็นหลัก ให้อยู่ทิศนั้น ๘๐ องศา ทิศนั้น ถ้าอยู่ในเขต ๘๐ องศานั้นก็ใช้ได้เลย

ถาม : แต่ต้องเป็นเจ้าของอาวาส ?

ตอบ : ตัวเจ้าอาวาสจะ สำคัญ นี้เขาไม่รู้ตำราแล้วก็อยู่ผิดอยู่อะไรนี้ อย่างของอาตมาตอนนี้ถ้าย้ายไปอยู่ท่าขุ่นมันก็จะเป็นมุมมหาทุกขตะ แต่ว่าบังเอิญว่าเราไม่ใช่เจ้าอาวาส

ถาม : คือว่าตอนนี้กำลังศึกษาพลังจักระอยู่นะคะ แล้วทดสอบแล้วว่ามันสามารถได้ผลจริง คือ มีพี่คนหนึ่งเขาปวดท้องมากแล้วไม่รู้จะทำยังไง ทำยังไงก็ไม่หาย ก็เลยเอาหินไปวางที่ท้อง พอวางแล้วหินมันแผ่พลังยังไงไม่ทราบคะพี่เขาหายปวด แล้วเอาพลังของหินที่มันผลิตรังสีบางอย่างเพื่อปรับสภาพรักษาโรคก็มีคนรักษาหายหลายรายแล้ว ทีนี้สงสัยว่าหินนี้ทำไมมันมีพลังงานช่วยปรับสภาพได้ ?

ตอบ : วัตถุประสงค์ทุกอย่างเขามีพลังงานของเขาอยู่โดยเฉพาะพวกหินก็คือ ธาตุดินแน่นนอนอยู่แล้วใช้ได้ อากาศเจ็บไข้ได้ป่วยนี้ส่วนใหญ่มันเกิดจากธาตุใดธาตุหนึ่งบกพร่อง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามีธาตุนั้นเสริมเข้าไปก็จะหายจากอาการป่วยอันนั้น แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะรักษาได้ทุกคน โบราณเขาบอกว่ากลางเนื้อชอบกลางยา คือเนื้อบางชนิดต้องใช้ยาบางอย่าง ไม่ใช่ว่าป่วยแบบเดียวกันรักษาแบบเดียวกัน แล้วอีกอย่างก็คือว่าการรักษาคนป่วย โรคบางอย่างต้องรักษาถึงหายถ้าไม่รักษาจะตาย โรคบางอย่างรักษาหรือไม่รักษาก็ตาย โรคบางอย่างรักษาหรือไม่รักษาก็หายเพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเจอประเภทรักษาหรือไม่รักษาก็ตาย ขนหินลงไปสักคันรถหนึ่งจะได้กลับไปเลย (หัวเราะ)

ถาม : แสดงว่าพลังของหินมีจริงไม่ใช่มั๊ยคะ ?

ตอบ : มีจริง ๆ วัตถุประสงค์ทุกอย่างมีพลังอยู่แล้วอย่าลืมหาวิชาวิทยาศาสตร์ ไอส์ไตน์เขาบอกว่าแกนกลางของวัตถุทุกอย่างเป็นพลังงาน พวกวิทยาศาสตร์เขาก็ตามทันในจุดนี้แล้ว เพราะฉะนั้นก็เชื่อเขาไว้หน่อยหนึ่ง

คาถาขอลาภมันเป็นคำแปลกๆ หน่อยนะฟังทันมั๊ย ? จดก็ได้นะ คาถาขอลาภเขาว่าอย่างนี้ ให้กลั่นใจท่องคาถาในใจว่า ฮัตถนิภูคักถา

กาภิภูสูจิ กลั่นใจว่า ๔ จบ คธานี้เป็นของหลวงพ่อบ้าน เขาใช้แล้วได้ ผลอัศจรรย์ดีก็เห็นคนเอาไปใช้กันหลายคน ส่วนคธาป้องกันภัยหรือว่าคธาขับมารของหลวงปู่ซุ่มนั้น ท่านให้ว่าคธาพร้อมทั้งโบกมือไล่ทั้ง ๔ ทิศเพื่อความปลอดภัยไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม หรือว่าเวลาจะเจริญกรรมฐานท่านให้ว่าคธาแล้วโบกมือไล่ทั้ง ๔ ทิศ ท่านบอกว่าป้องกันมารเข้ามาแทรกทำให้เราไขว่เขว เสียผลในการปฏิบัติ เพราะฉะนั้นถ้าใครใช้คธาก็มีผลป้องกันอันตรายและก็ขับไล่สิ่งที่ไม่ดีที่จะเข้ามาก่อความเราด้วย คธาว่าตะรังเมยาจามี ว่าเสร็จก็โบกมือไปที่หนึ่งจนครบ ๔ ทิศ คำว่าทิศไม่จำเป็นต้องเหนือ ใต้ ออก ตก แต่ให้ใช้ ซ้าย ขวา หน้า หลัง ของเราเอง

ถาม : มีคนเสนอให้ยกเลิกการประหารชีวิตของนักโทษโดยให้เหตุผลว่าเมืองไทยเป็นเมืองพุทธ มีข้อคิดเห็นเป็นอย่างไร ?

ตอบ : มีข้อคิดเห็นเป็นอย่างไร ? จริงๆ มันต้องประหารให้นักกว่าเดิม สังเกตสมัยโบราณเวลาประหารชีวิต อย่างเช่นว่า ตัดหัวนักโทษ เขาจะไปแห่ประจานก่อนแล้วก็ไปประหารในที่สาธารณะให้คนจำนวนมากเห็น เพื่อที่มันจะได้เกรงกลัว ทีนี้คนเราจิตสำนึกมันไม่มีความเกรงกลัวไม่ละอายชั่ว กลัวบาป มันก็จะทำชั่วมากขึ้นไปเรื่อยแบบเดียวกับนักโทษ ค่ายาบ้า เขาบอกว่าสองพันเม็ดขึ้นไปโทษประหาร แล้วมันไม่ประหารซะทีมันก็ค้ำหนักขึ้นไปเรื่อยๆ ระยะเวลาจับได้เป็นล้านๆ เม็ดเลย พอโดนประหารไป ๔-๕ รายมันก็จะซาไปแต่พอโดนโทษประหารไปที ๑๕ ราย ๑๗ รายมันก็ชักจะเงิบไป เพราะฉะนั้นโทษเหล่านี้ความจริงมันจำเป็นต้องมีอยู่ การจัดระเบียบของสังคมบางทีผู้นำก็จำเป็นต้องเสียสละ

แต่ว่าส่วนใหญ่แล้วผู้นำท่านจะเป็นพระโพธิสัตว์ เพื่อความสุขของส่วนรวมตัวท่านเองจะตกนรกท่านก็ยอม เพราะฉะนั้นถามว่าเมืองไทยเป็นเมืองพุทธสมควรจะยกเลิกโทษประหารชีวิตมั๊ย? คนอื่นว่าอย่างไรไม่รู้ อาตมาทั้งๆ ที่เป็นพระเห็นว่าไม่สมควรยกเลิก แล้วมันต้องประหารให้นักขึ้นด้วย โทษยาเสพติด โทษข่มขืนแล้วฆ่าอะไรพวกนี้ว่า มันให้นักๆ ไปเลย มันขีดไปเอง สมัยจอมพลสฤษดิ์ ข้าพเจ้ารับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว เห็นมั๊ย.. จับได้ตรงไหนยิงทิ้งตรงนั้นไม่ก็รายเท่านั้น กระทั่งไฟยังไม่กล้าไหม้ ไม่กล้าช็อต ไฟยังกลัวเลย ไม่งั้นเดี๋ยวตรงนั้นก็ไฟช็อตตรงนี้ก็ไฟช็อต

ถาม : การค้ายาบ้าหรือการเสพมีโทษและอาานิสงส์อย่างไร เมื่อตกนรกแล้วต้องรับกรรมอย่างไรแล้ว เกิดมาชาติหน้าจะมีลักษณะอย่างไร?

ตอบ : เอาที่ละประเด็นนะ อาานิสงส์หายากหน่อย ถ้ามันพอดีมันเป็นตัวกระตุ้น แต่ว่าการกระตุ้นในร่างกายมันจะทำงานเกินปกติ พอหมดฤทธิ์ยามันจะประเภทนอนแผ่ กระตึกกระเตี้ยไม่ได้ สมัยอยู่วัดทำช่วงเวลา มีงานของหลวงพ่อบ้าง บางองค์ท่านก็จะเล่นกาแพ่ บางองค์ก็กระตึงแดง ผสมกาแพ่ ถ้าพวกอยู่เวรยามชมราวาสบางคนถ้าไม่ไหวจริงๆ มันก็เรียกหายาม้าเลย สมัยนั้นยาบ้ามันไม่มีมันมีแต่ยาบ้า ปราบกฏว่าพอเลิกงานของเราเองไม่ได้กินอย่างเขาอาศัยกำลังตัวเองเฉยๆ พอนอนพักคืนหนึ่งรุ่งขึ้นเราออกบิณฑบาตได้ แต่ว่าคนอื่นแผ่ร่าหมด เพราะฉะนั้นถ้าจะถามว่ามีอาานิสงส์ยังไงก็คือ ว่ามันช่วยให้มีกำลังงานขึ้นมาเพียงชั่วคราวเท่านั้นและการมีกำลังของมันนั้นมันไปกระตุ้นเอากำลังงานสำรองออกมาหมด ในเมื่อกระตุ้นออกมาหมดถึงเวลากำลังสำรองไม่มีเหลือเลย

อย่างนี้มันก็จะทำให้ร่างกายแย่ ส่วนโทษมันมีสารพันอย่างที่เราเห็น เกิด
คลุ้มคลั่งประสาทหลอนบ้างจับโนนจับนี่เป็นตัวประกันให้ยุ่งไปหมด หรือ
ไม่ก็เสพเข้าไปแล้วเกิดตึกขึ้นมาเที่ยวชมขึ้นเที่ยวชมเขาโทษมันก็จะมี
คราวนี้ว่าตัวโทษตรงนี่จริง ๆ แล้วในศีล ๕ ก็มีบัญญัติไว้พระพุทธเจ้าว่า
สุราเมรัยมีชชะปะมา สุราก็คือน้ำเมาที่เกิดจากการกลั่น เมรัยน้ำเมาก็
เกิดจากการหมักดอง มีชชะของมีนเมาทั้งปวงทำให้ขาดสติ เพราะฉะนั้น
พวกยาเสพติดต่าง ๆ มันน่าจะอยู่ในประเภทมีชชะคือของมีนเมาทำให้
ขาดสติ ตายแล้วจะตกนรกยังงี้ล่ะก็ลงไปขุมพวกยมโลกีย์นรก
เพราะยมโลกีย์นรกนี่เขาก็จะแยกละเอียดว่าจะลงโทษเกี่ยวกับอะไรๆพวก
นี้มันลักษณะของมันใช้เสพอะไรก็คงเจอตามโพทกนรก เอน้ำทองแดง
กรอกปากอยากมากใช้มียี่ใส่ลงไปเลย (หัวเราะ) ตามโพทกนรก-นรคน้ำ
ทองแดง ตามพะ-ทองแดง

ถาม :

ตอบ : มันสงเคราะห์เข้ากับของเก่าได้ พระพุทธเจ้าท่านอ้างเอาไว้
ในมหาปเทศ ๔ สิ่งที่ไม่สมควรสงเคราะห์แล้วเข้ากับสิ่งที่ไม่สมควร สิ่ง
นั้นย่อมไม่สมควร ท่านจะมีข้ออ้างใหญ่ให้อ้างอยู่ได้ ๔ ข้อ สิ่งที่เรา
เห็นว่าไม่สมควรแต่สงเคราะห์แล้วเข้ากับสิ่งที่สมควร สิ่งนั้นก็สมควร
ทั้งๆ ที่คนทั่วๆ ไปเห็นว่าไม่ควรแต่ว่ามันเหมาะสมมันสมมันใช้ได้แบบนี้
สิ่งนั้นก็สมควร

ถาม : ถ้าเราได้ไปนิพพานในชาตินี้ ก่อนตายเราจะอธิษฐานให้
กระตุกของเราเป็นไปได้ตามที่เราต้องการ ?

ตอบ : ได้ คือการที่กระตุกเป็นพระธาตุมันเกิดอยู่ได้ ๒ สถาน

ด้วยกัน สถานแรกคือ เจ้าของกระตุกอธิษฐานไว้เองให้เป็น สถาน
ที่ ๒ เพื่อกำลังใจของคนหมู่มากลูกศิษย์ลูกหาหนีถือ พระท่านจะทำ
ให้เป็น ถ้าพ้นจาก ๒ สถานนี้ไปแล้วยังไม่พบว่ามิใคร่ที่ทำให้เป็นได้หลวง
ปู่มันท่านมรณภาพไปแล้ว ๓๐ กว่าปีแล้วกระตุกถึงเป็นพระธาตุเพราะ
ลูกศิษย์ลูกหาเคารพท่านมาก พระท่านก็เลยสงเคราะห์ให้เป็นไม่งั้นเดี่ยว
คนเขาจะไม่เชื่อว่าอาจารย์เขาดีจริง

ถาม : การทำกรรมฐานแบบพิจารณา เช่น การเดินจงกรม การกิน
ข้าวในทุกอิริยาบถแบบช้าๆ สโลโมชั่น แบบนี้ตรงตามความต้องการตาม
คำสอนแบบพระพุทธเจ้าหรือไม่ ?

ตอบ : กล่าวได้ว่าตรงก็ได้แต่ไม่หมดเพราะว่าคนที่แรกฝึกหัดกำลัง
ใจยังไม่ละเอียด ถ้าหากว่าทำอะไรเร็วๆ อย่างเช่นว่า เดินเร็ว กินเร็ว
บางทีจะพิจารณาไม่ทัน เขาจึงต้องเริ่มจากช้าไปก่อน แต่พอมีความคล่อง
ตัวแล้วก็ทำได้ดีขึ้นเร็วขึ้น อย่างหลวงพ่อบุชา วัดหนองป่าพงท่านบอกว่า
ครูบาอาจารย์บอกว่าสอนผมว่าให้ผมฉันช้าๆ ค่อยๆ พิจารณาไป แต่พอ
ไปร่วมวงฉันกับท่านอาจารย์ ท่านอาจารย์ฉันเร็วมาก เสร็จแล้วท่านก็เลย
นึกตำหนิท่านอาจารย์ในใจ ปรากฏว่าท่านอาจารย์หยุดฉันหันมามอง
หน้าท่านแล้วบอกว่า คนที่ขับรถเร็วแล้วปลอดภัยนะมีอยู่ แต่ของท่าน
เพิ่งหัดขับเพราะฉะนั้นท่านต้องไปช้าๆ ก่อน (หัวเราะ) ดังนั้นว่าที่ถ้าถาม
ว่าตรงตามคำสอนพระพุทธเจ้ามั๊ย ? ระยะเวลาที่ยังไม่คล่องตัวก็ถือว่า
ตรงแต่มันยังตรงไม่หมด พอถึงเวลาคล่องตัวแล้วเราอยู่ริยาบ
ไหนมันมีสติรู้อยู่พิจารณาได้ถ้าอย่างนั้นก็เร็วเท่าไรก็ได้

ถาม : อย่างนี้ถ้าใครทำอย่างนี้อย่าพึ่งไปตำหนิเขา ?

ตอบ : อย่าเพิ่งไปตีเขา เราารู้สึกว่ามันช้าเกินไปไม่เหมาะใจเราๆ ก็หลีกเลี่ยงซะ

ถาม : ได้อ่านหนังสือเล่มหนึ่งกล่าวว่า พระเจ้าตากสินได้ไปฝึกทำกรรมฐานจนเพื่อว่าตัวเองเหาะได้ เป็นบ้าแล้วได้ถูกประหารในที่สุดจริงๆ แล้วทำกรรมฐานเป็นบ้าได้หรือไม่ ? ท่านเป็นบ้าจริงหรือไม่ ?

ตอบ : อันนี้แยกเป็น ๒ ประเด็น ทำกรรมฐานแล้วเป็นบ้าได้หรือไม่? ถ้าทำถูกไม่เป็นแน่นอน ถ้าทำผิดนั้นเป็นที่ผิดคือทำหามรุ่งหามค่ำไม่ยอมพักไม่ยอมผ่อนร่างกายมันทนไม่ไหว ประสาทมันเครียดก็เลยออกอาการวิปลาสาไป อันนี้ส่วนใหญ่มันจะเป็นคนที่ทำถึงระดับปิด พอปิดมันเกิดนี่ ที่มันไม่รู้จักอ้อมไม่รู้จักเหนียวในการปฏิบัติ ขาดสติไม่รู้จักพักผ่อน พอร่างกายทนไม่ไหวก็พัง เพราะฉะนั้นหลวงพ่อดีดทำซุงท่านบอกไว้ว่าถ้าใครทำกรรมฐานแล้วบ้ามาให้ข้ารักษาข้าไล่ส่ง เพราะว่าข้าสอนใครไม่เคยบอกให้ใครบ้า เพราะฉะนั้นมันไปทำแล้วบ้าแปลว่ามันไปทำผิดที่ข้าสอน ส่วนพระเจ้าตากสินบ้าจริงหรือไม่ ? บ้าจริงตามประวัติศาสตร์บันทึกไว้ แต่ว่าบ้าปลอมในความเป็นจริง เพราะว่าท่านเองท่านต้องการจะผลัดแผ่นดิน ถ้าไม่มีข้ออ้างแล้วรัชกาลที่ ๑ ไปผลัดแผ่นดินคนจะไม่ยอมรับนับถือ ท่านก็เลยต้องเสียสละตัวท่านเอง

ถาม : ทำไมบางคนนอนถึง ๑๐ ถึง ๑๒ ชั่วโมงยังไม่รู้สึกอ้อม บางคนรู้สึกว่ามันนอน ๓-๔ ชั่วโมงเพียงพอแล้ว แพทย์บอกว่านอนวันละ ๘-๑๐ ชั่วโมง จริงๆ แล้วควรจะเป็นอย่างไร ?

ตอบ : พอดีของแต่ละคนมันไม่เท่ากัน ตัวนี้โยมเข้ามาถึงมัชฌิมาปฏิปทาของพระพุทธเจ้าได้ ตัวพอดีมันไม่ใช่ขีดเส้นเป๊ะ ๕๐% มันขึ้น

อยู่กับสภาพร่างกายและสภาพจิตใจที่ได้รับได้ฝึกมา พระที่ได้รับ การฝึกอบรมทางจิตมาดีนอนพักสัก ๒-๓ ชั่วโมงเท่ากับคนทั่ว ๆ ไป พัก ๘-๑๐ ชั่วโมงเพราะว่ากำลังใจท่านละเอียดถึงเวลาแล้วร่างกายมันได้พักผ่อนจริงๆ ถ้ายิ่งท่านเข้าฌาน ๔ ก็เท่ากับว่าอวัยวะภายในท่านได้พักไปด้วย พวกที่ทำงานอัตโนมัติอย่างพวกกระเพาะ พวกปอด พวกหัวใจได้พักไปด้วย เพราะฉะนั้นพักผ่อนก็เหมือนกับได้พักเยอะ ถามว่าอันไหนถึงจะพอเหมาะพอควร มันขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายและสภาพจิตใจที่ได้ฝึกมาจะมากจะน้อยต่างกันอย่างไร แต่ว่าถึงเป็นพระปฏิบัติ มากก็ตามถ้าว่าขาดการพิจารณา อย่างเช่นว่า ฉันอาหารโดยไม่มีบั้นยะ บั้นยังหรือว่าฉันอาหารที่ก่อให้เกิดโทษ ทำให้มันมีบั้นวงชิมอะไรอย่างนี้ บางทีก็ว่ายาวเป็น ๑๐ ชั่วโมงเหมือนกัน ฉะนั้นอยู่ที่วัดจะเตือนท่านบ่อย เรื่องนี้ บอกพวกคุณพิจารณาอาหารเรปฏิกุลสัญญา คุณพิจารณาจน ชำของแล้ว คุณเชื่อมั่นแน่นอนแล้วว่าอาหารทุกอย่างสกปรก หลังจากนั้น ไปคุณก็ไม่ต้องเสียเวลาพิจารณาแล้วเพราะว่าคุณรู้จนขึ้นใจเข้าใจแล้ว ก็พิจารณาแล้วว่าอาหารที่คุณจะฉันเข้าไปอันไหนมันจะเกิดโทษกับตัวคุณ อย่างเช่น มันเย็นเกินไปจนทำให้คุณเป็นไข้หรือเปล่า ? หรือว่าร้อนเกินไปมันจะทำให้คุณเสียงแหบแห้งจนสวดมนต์ไม่ได้หรือเปล่า ? หรือว่าฉันเข้าไปมันจะทำให้คุณเกิดกำหนดหรือเปล่า ? คุณพิจารณาตรงนี้แล้วอันไหนเป็นโทษกับเราๆ กิ่งดเว้นตรงนี้ซะ

ถาม : ปราสาทนครวัดนครธมและปิระมิด คนสร้างได้จริงหรือไม่ เพราะมีขนาดใหญ่โตมากหรือใช้ฤทธิ์อย่างอื่นสร้างครับ ?

ตอบ : ก็มันมีหลายอย่างรวมกันนะ ถ้าหากถามว่าคนสร้างจริงได้

หรือไม่? ได้จริงๆ ถามว่าใช้ฤทธิ์หรือเปล่า? มันเป็นฤทธิ์อยู่อย่างหนึ่งคือ **ฐานาฐานะฤทธิ์** ฤทธิ์ที่เกิดจากฐานะสูง บรรดาเจ้าพระยามหากษัตริย์ หรือว่าพระเจ้าจักรพรรดิราชท่านบัญญัติลงไป เป็นตายยังไงคนมันก็ต้องทำให้ได้ ส่วนลักษณะที่ว่าใช้ฤทธิ์หรือเปล่า..บางทีก็บอกว่าใช้ฤทธิ์ เขาเรียกว่า **วิชชามัถฤทธิ์** อย่างพวกเครื่องกล เครื่องผ่อนแรง พวกรอก พวกคาน คานตีต คานงัด อย่างนี้มันก็ใช้อีกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นพวกนี้ มันมีหลายอย่างอยู่เหมือนกันจนกระทั่งถึงอันสุดท้ายใช้พลังจิต อย่างพวกวาโยกสิน ของหนังกอิษฐานให้เบา ลักษณะนั้นก็ทำได้

ถาม : การบรรลุนั้นจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องบรรลุนั้นในวัดหรือในป่า บรรลุนั้นในบ้านได้หรือไม่?

ตอบ : สถานที่ไหนก็ได้ถ้ามันเหมาะสมมันสม อย่างที่พระพุทธเจ้าท่านบอกไว้ว่า **สถานที่สปปายะ** คือ สถานที่มันเหมาะสม หมายถึงอยู่ในที่สงบ ไม่เคลื่อนกล่นไปด้วยผู้คน อาหารสปปายะหมายความว่า อาหารมันเหมาะสมกับธาตุขันธ์ของตัวเอง ไม่ใช่ว่าคนแพ้วแหวนแล้วไปอยู่ภาคอีสานอย่างนี้มันก็แย่ อากาศสปปายะก็คือว่าไม่ร้อนไม่หนาวจนเกินไป เป็นที่พอดีสบาย สิ่งทั้งหลายเหล่านี้มันมีส่วนมากสำหรับผู้ฝึกในระยะแรกเริ่ม แต่ว่าผู้ที่กำลังใจทรงตัวแล้วสถานที่ไหนก็เหมาะสมสำหรับท่าน ตรงจุดไหนก็ตามก็สามารถบรรลุนั้นได้ เพียงแต่ว่า ความพยายามในการใช้มันมากน้อยต่างกัน ถ้าในสถานที่ ๆ เคยมีพระที่บรรลุนั้นอยู่แล้วพลังงานของท่านจะหลงเหลืออยู่ พอเราไปตรงจุดนั้นพลังงานของท่านจะหนุนเสริม ทำให้กำลังใจของเรามันเข้าถึงธรรมได้ง่าย แต่ว่าถ้าไม่มีที่ในสถานที่นั้นต้อง

ตะเกียกตะกายเอง เหมือนกับว่าสถานที่หนึ่งมีหนทางให้เราอาศัยขึ้นภูเขาได้ ได้รับการหักล้างทางพงมาดีแล้วมันก็จะสะดวกสำหรับเรา แต่ถ้าหากว่าเราต้องไปบุกป่าฝ่าหนามป็นเขาป็นห้วยเองมันก็ลำบากหน่อยแต่ มันถึงเหมือนกัน ถ้าถามว่าสถานที่ไหนเหมาะ ทุกที่ก็ได้นะ แต่ถ้าหากว่าได้ที่ ๆ เป็นสปปายะจริงๆ ก็เป็นอันว่าอันนั้นนะวิเศษเลย

ถาม : คนในอดีตที่เกิดในชาติปัจจุบัน ถ้าเป็นคนๆ เดียวกันมาเกิดแล้วเป็นไปไม่ได้หรือไม่ว่าจะต้องมีหน้าเหมือนหรือคล้ายกัน?

ตอบ : ไม่จำเป็น เพราะว่าเรื่องรูปร่างหน้าตาที่รูปร่างไม่เปลี่ยน จะมีรูปร่างคล้ายคลึงชาติเดิม แต่ว่าหน้าตาจะเปลี่ยนไปตามบุญตามกรรมที่ตัวเองทำ อย่างเช่นว่า ถ้าเจ้าโทสะก็จะขี้เหร่หน่อย ถ้าหากประกอบไปด้วยเมตตาหรือศีลนี้หน้าตาก็จะสวยงามเป็นที่ต้องตาต้องใจคนอื่นเขา แต่ว่าสิ่งที่ไม่คอยจะเปลี่ยน ต้องใช้คำว่าไม่คอยจะเปลี่ยนคือ

๑. **ลักษณะรูปร่าง** อาตมาเองเคยเห็นคนบางคนพอเห็นปุ๊บนี้ สะดุดใจเลย พอนึกย้อนไปอ้อ..ที่แท้เราเคยเห็นมาก่อนแต่ว่ามันไม่ใช่ชาตินี้ เคยสนิทสนมคุ้นเคยกันมาก่อน รูปร่างเขาเหมือนเดิมหมดทุกอย่าง

๒. **ลักษณะนิสัย** เคยชอบอย่างไรก็จะเป็นอย่างนั้น กินอาหารแบบไหนถนัดเกิดมาชาตินี้มันก็จะกินแบบนั้น เพราะฉะนั้นลักษณะรูปร่างลักษณะนิสัยนี้มันไม่คอยเปลี่ยน แต่ลักษณะหน้าตาที่เปลี่ยนแน่

ถาม : ถ้าหน้าเหมือนกับชาติที่แล้ว?

ตอบ : เป็นไปได้เหมือนกันก็แสดงว่าความดีเขาสม่ำเสมอ

ถาม : การที่ผู้ปกครองมีค่านิยมให้ลูกหลานให้เรียนถึงปริญญาตรีใช้เวลาเรียนถึง ๑๖ ปี ค่านิยมนี้บางครั้งเวลาจบออกมาก็ไม่มีงานทำ

ขณะที่คนไม่ได้เรียนหรือเรียนน้อยกับประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน
อย่างนี้ควรตั้งอารมณ์ความคิดไว้อย่างไร หรือถ้าเรียนทางโลกนั้นควรจะ
ยึดถืออยู่ระดับใด ?

ตอบ : โบราณท่านบอกว่า รู้จริงแล้วสิ่งเดียวอาจมีมั่ง เลี้ยงชีพซ้ำ
อยู่ร้อยชั่วลือเลือนหลาน ขอให้ท่านอาจารย์ ๆ อย่างเดียวกันเป็นอันว่าคุณ
เอาตัวรอดได้แน่นอน การเรียนมากส่วนใหญ่มันจะตกลักษณะความรู้ท่วม
หัวเอาตัวไม่รอด เพราะว่าความชำนาญจริง ๆ มันไม่มีอย่างหนึ่ง แล้วใน
ขณะเดียวกันว่าอาจจะไปเรียนสิ่งที่ตัวเองไม่ได้รักไม่ได้ชอบเลย แต่ว่า
โดนผู้ปกครองฝืนใจให้เรียน แล้วถามว่ารู้สึกอย่างไรในเรื่องเกี่ยวกับอันนี้
ใครก็ตามที่สามารถเอาตัวรอดได้ไม่ใช่ว่าเขาไม่ได้เรียน แต่ว่าเขา
เรียนมหาวิทยาลัยของโลก เขาไม่ได้เรียนมหาวิทยาลัยของทาง
ราชการ มหาวิทยาลัยของโลกประสบการณ์มันเยอะ ของสหรัฐเขา
จัดโครงการไอส์ไตน์น้อยเขาจะเอาเด็กที่มีไอคิวสูงเกิน ๑๒๐ ขึ้นไปมา
ศึกษาเรียนรวมกัน ปรากฏว่าพังบรลล์หมดเลย เพราะว่าเด็กพวกนี้มัน
มีแต่ไอคิว คือสมองในด้านกำหนดจดจำของเขา มันไม่มีอีคิว คือการ
รักษาอารมณ์ เขาเรียกว่าวุฒิภาวะ ในเมื่อวุฒิภาวะไม่พอเอาแต่ใจตัวเอง
คิดว่าตัวเองเก่ง ตัวเองฉลาด ก็เลยเข้าสังคมกับเขาไม่ได้ พอเอาไปรวม
กันก็แตกกันบรลล์หมด เพราะฉะนั้นในเมื่อสิ่งทั้งหลายเหล่านี้เราก็จะ
เห็นได้ว่า สิ่งที่เรียนมากฉลาดมากไม่ใช่จะประสบความสำเร็จในชีวิต
แต่ว่าคนที่รู้ว่าอะไรเหมาะอะไรควร รู้หลบเป็นปีกรู้หลีกเป็นหาง เอาตัว
รอดได้ในสังคมนะโลกกว้างนี้ถือได้ว่าเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จนำ
สรรเสริญ

ถาม : อย่างนี้ถ้าสมมุติเรามีลูกก็ไม่จำเป็นจะต้องตั้งเป้าว่าจะต้อง
จบปริญญาตรี ?

ตอบ : ไม่จำเป็น นั่นเป็นการบีบคั้นกดดันลูกมากเกินไป อย่างเช่น
ตอนนี้เอาตมาส่งเด็ก ๆ เรียนอยู่กับบอกเขาว่าให้เรียนเต็มที่ ถ้าเราทำเต็มที่
แล้วมันได้แค่นั้นก็เอาแค่นั้น หลวงพ่อไม่เคยตั้งความหวังอะไรกับหนู
หรอก

ถาม : ถ้าฆราวาสได้บรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์แล้วไม่ได้บวช ใน
วันรุ่งขึ้นก็จะตาย ในปัจจุบันนี้ที่ผ่านมานานมีหรือไม่มีครับ ?

ตอบ : มันน่าจะมีอยู่ แต่ว่าของเราเองนี่เนื่องจากการพยากรณ์
มรรคผลเป็นหน้าที่ของพระพุทธเจ้าเท่านั้น ก็เลยไม่มีใครที่จะไปชี้ว่า
คนนั้นเป็นพระอรหันต์ คนนี้บรรลุมรรคผลแล้วตาย แต่ขอยืนยันว่ายังมี
อยู่ มีเป็นปกติด้วย ทำถึงเมื่อไหร่ถ้าหากว่าเป็นฆราวาสอยู่ก็ตายเมื่อนั้น

ถาม : การที่เราจะรู้ว่าของเก่าทุนเดิมของเราได้ฝึกในวิชา ๓
หรือฝึกอภิญญาตามอันนี้เราจะสังเกตดูได้จากไหน ?

ตอบ : อันนี้ดูจากจริต นิสัยเฉพาะตนโบราณใช้คำว่าอชฌาสัยคือ
ความรักชอบเป็นส่วนตัว ตัวเองชอบแบบไหน อย่างเช่น หลวงพ่อท่าน
เปรียบเทียบกับว่า เขาเอาของวางไว้ เราอยากรู้อยากเห็นว่ามันเป็นอะไร
แล้วเราเปิดดู นี่ก็เป็นลักษณะของวิชา ๓ ของเขา แต่ถ้าเปิดดูยังไม่พอ
เอาของเขามารื้อด้วยอย่างนี้เป็นอภิญญา ๖ ใ้รื้อด้วยไม่พอมันจับวิจย
แยกธาตุเลยว่ามีสารประกอบอะไรบ้าง พวกนี้ปฏิสัมภิทาญาณ เพราะ
ฉะนั้นจริตของแต่ละคนดูออกได้เลยโบราณเรียกว่าอชฌาสัย ถ้าพวกประ
เภทวางลงไปแล้วเขาบอกว่าเออแก้วน้ำนะอยู่ในกล่องนี้ เขาก็เชื่อว่าแก้ว

แล้ววางลงไปที่นี่สุขวิปัสโกแน่นอน

ถาม : คนกล่าวกันว่าคนสมัยนี้อายุยืนขึ้นเพราะว่าการแพทย์
สาธารณสุขดี จริงๆ แล้วมีส่วนหรือไม่ หรือเป็นการทำปาณาติบาตน้อย?

ตอบ : ถ้าหากว่าอายุยืนขึ้นนี้อานิสงส์ของการเว้นจากปาณาติบาต
แน่นอน พระพุทธเจ้าตรัสอะไรไม่เคยเป็น ๒ สิ่งที่ทำนพุดต้องถูกต้อง
แน่นอน อย่าลืมนว่าการแพทย์สมัยนี้ถึงมันจะเจริญขึ้นก็จริงแต่ถ้าบุญคุณ
มันไม่เหมาะสมมันก็จะไม่ได้มาเกิด ในเมื่อเขามาแล้วอายุเขาขึ้นขึ้น
สามารถอยู่ต่อได้นานขึ้นก็แปลว่าตัวบุญที่เขาทำมามันส่งผลให้มาตอนช่วงนี้

ถาม : ก็ไม่เกี่ยวเรื่องการแพทย์นะซี ?

ตอบ : มันมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ เรื่องการแพทย์ที่มันช่วยได้เพราะบุญเก่า
มันเสริม มันต่างคนต่างเสริมกัน ถ้าไม่มีบุญเก่าก็ไม่มีโอกาสมาเกิดในยุค
ที่การแพทย์มันดี ๆ

ถาม : อ้อ เขามาสรุปที่ว่าอายุยืนขึ้น...

ตอบ : ใช่ นั่นมันสรุปแค่ว่ามันเห็นใจ

ถาม : การจัดงานฉลองวันเกิดจริงๆ แล้วจัดได้หรือไม่ เพราะว่ามี
คนเขาบอกว่าจัดงานวันเกิดแล้วเป่าเค้กไม่มีผล ?

ตอบ : อันนั้นมันแล้วแต่เขา ถ้าเขาชอบอย่างนั้นทำอย่างนั้นแล้ว
สบายใจก็ให้เขาทำไป จริงๆ แล้วลักษณะของงานวันเกิดนี่ของอาดมา
เองวันเกิดของตัวเองนี่มันน่าจะนึกถึงพ่อแม่ของตัวเองโดยเฉพาะแม่
วันที่เราเกิดนั่นเป็นวันที่แม่เกือบจะตายไข่ม้อย ? บุญคุณของพ่อแม่ที่
ทำให้เราเกิดมาได้พบพระพุทธศาสนาได้ปฏิบัติธรรมได้ถึงทุกวันนี้
พ่อแม่ให้ร่างกายเรามาแล้วเรามาพบพระธรรมคำสั่งสอนขององค์

สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ได้เกิดใหม่ทางใจอีกครั้งหนึ่ง พ่อแม่
เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ในแต่ละชาติที่เกิดมาบางชาติเราได้พบพระพุทธ
เจ้า บางชาติเราได้พบพระปัจเจกพุทธเจ้าที่เป็นแสนองค์ บางชาติเราได้
พบพระอรหันต์ที่ละหลาย ๆ องค์ แต่ว่าไม่ว่าชาติใดชาติหนึ่งเราก็มีพ่อ
หนึ่งองค์แม่หนึ่งองค์ เพราะฉะนั้นพ่อแม่พระพุทธรูปเจ้าท่านบอกว่าเป็น
พระอรหันต์ในเรื่อง เป็นพระอรหันต์ในบ้านของตัวเอง เพราะฉะนั้นวัน
เกิดของตัวเองควรจะเป็นวันที่นึกถึงพ่อนึกถึงแม่ เป็นวันที่ควรจะทำบุญ
ไม่รูปเทียนไปกราบพ่อกราบแม่ขอพรจะดีกว่า เสร็จแล้วเราจะทำบุญตัก
บาตรสร้างความดีในจิตใจของเราทำไป แต่ว่าถ้าโดยในจริงๆ แล้วสมัยนี้
มันเฟื่องเกินไป โบราณเขานิยมทำบุญอายุครบ ๖๐ ปี ครั้งเดียวหลังจาก
นั้นแล้วก็จะทำลักษณะว่าครบ ๑๐ ปีทำทีหนึ่ง หรือครบรอบ ๑๒ ปีทำที
หนึ่ง จากนั้นก็จะเป็นครบ ๖๐ ๗๐ ๘๐ ๙๐ หรือไม่ก็จะเป็นครบ ๖๐
๗๒ ๘๔ ๙๖ เขาจะไม่ทำกันพรา้เพื่อเหมือนสมัยนี้ เพราะว่าสมัยโบราณ
เขาถือกันเหมือนกัน ยิ่งถ้าหากว่าคนที่เป็นคนที่น่าถือของคนจำนวนมาก
แล้ว เวลาจัดงานลักษณะอย่างนั้นคนก็จะแหกกันไปเอาของไปช่วยเอาเงิน
ไปช่วยอะไรอย่างนี้ เขากลัวว่าการจัดงานมันจะเป็นการเบียดเบียนคน
อื่นเขา ทำให้คนอื่นเขาลำบากเขาก็เลยไม่พยายามจัด แต่สมัยนี้ยังพวก
ข้าราชการบ๊ิก ๆ นี่ขยันจัดกันทุกปี เพราะจัดแล้วได้ตั้งค์แน่ ๆ

ถาม : เขาเป่าเค้กก็ไม่บาปนะครับ ?

ตอบ : ก็ไม่เป็นไรหรอก ทำไปเถอะ

ถาม :(ไม่ชัด)..... ๘๗ % การใช้พลังจิตคือการนำจิตใต้
สำนึกของคนมาใช้ การสะกดจิตคนที่นอนหลับให้พูดหรือทำสิ่งต่าง ๆ

หรือการใช้พลังจิต เช่น การใช้กระดาดตัดตะเกียบหรือการสะกดจิตให้คนสามารถยกของหนักๆ ได้ อย่างนี้เป็นอารมณ์ของสมาธิหรือไม่ และอยู่ในการใช้อารมณ์ของฌานหรือไม่ ?

ตอบ : ถ้าหากว่าเป็นอารมณ์หรือสมาธิหรือไม่ มันเป็นสมาธิที่โดนชักจูงด้วยพลังงานภายนอก อย่างเช่นว่า พลังจิตของคนที่เขาสะกดนี้แล้วก็ไปดึงเอาพลังงานแฝงในร่างกายของเขาออกมา ทำให้เขาสามารถทำในสิ่งที่ปกติแล้วทำไม่ได้ออกมา แล้วถามว่าเป็นสมาธิหรือไม่ เป็นเหมือนกัน แต่ว่าเป็นโดยลักษณะชักจูงของเขาโดยเกิดการกระตุ้นจากภายนอก การกระตุ้นจากภายนอกนี้พวกสารเสพติดต่างๆ ก็กระตุ้นได้ อย่างเช่นกินยาบ้าเข้าไปแล้วก็แข็งแรงผิดปกติอย่างนี้ เป็นต้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขาบอกว่ามันใช่ของเขาตามหลักการค้นคว้าของเขา แต่ว่าสภาพของมันจริงๆ แล้วจิตมีพลังงานมากกว่านั้นมากอย่างมหาศาลเลย พวกที่วิทยาศาสตร์เขาสามารถทำได้นั้นมันแค่นี้ๆ อยากจะเรียกว่ายังไม่เข้าสู่หมายเลขหนึ่งชะด้วยซ้ำ ขณะที่จริงๆ มีเป็นพันล้าน

ถาม : มันแค่เปลือกๆ

ตอบ : แค่อะไรด้วยซ้ำ ไม่ถึงเปลือกเลย อย่างว่าแต่กระพี้หรือแก่นเลย

ถาม : หลวงพ่อท่านเล่าว่าตอนที่ไปเทวดาพบเทวดาเป็นสิบล้านจริงๆ แล้วเทวดาที่อยู่บนสวรรค์มีมากกว่านี้หรือไม่ และถ้ามากกว่าสิบล้านทำไมท่านถึงไม่ได้มาฟังธรรมจากพระพุทธเจ้า หรือว่าท่านมีภารกิจอย่างอื่นด้วย ?

ตอบ : สวรรค์ชั้นเดียวเทวดาก็เกินสิบล้านแล้ว มีตั้ง ๖ ชั้น แล้วเหตุ

ที่ไม่มาฟังธรรมจากพระพุทธเจ้าทั้งหมดก็เพราะว่า อันดับแรกที่ดีดภารกิจ อย่างเช่นว่าต้องดูแลรักษาสถานที่สำคัญในพระพุทธศาสนา หรือว่าสิ่งที่เป็นทรัพย์ในแผ่นดินเป็นอะไร หรือไม่มีอีกอย่างหนึ่งก็คือมีว่าแต่ผลิตเพลินกับกามสุขจนไม่ได้ใส่ใจกับการปฏิบัติเพื่อความก้าวหน้าของตนเอง ส่วนหลังนี้มากนะ เพลินอย่างมีกฎุกุณทลีเทพบุตร อากาศจारीเทพบุตรไปแะออกจากวิมานยังไม่ค่อยอยากจะมา กว่าจะรู้ว่าตัวเองหมดอายุแล้วมีอายุชัยแค่ ๗ วัน ตกใจชะเหือโทมมเลย นั้นนะขนาดนั้นยังเพลินยังไม่รู้ตัว

ถาม : ท่านพระโสดาบันที่ต้องมาเกิดอีก ถ้าเกิดมาในชาติต่อไปท่านจะเป็นพระโสดาบันโดยกำเนิดเลยหรือไม่ หรือต้องมาบรรลุนิพพานใหม่อีกครั้งหนึ่ง ?

ตอบ : มันเป็นโดยกำเนิด สภาพจิตที่เป็นพระอริยะ อริยะแปลว่ามีแต่เจริญขึ้นไม่มีการเสื่อมถอย ของท่านๆ จะรักษาความเป็นโสดาบันโดยอัตโนมัติเลย แต่ว่าท่านก็ไม่รู้ว่าตัวเองเป็นโสดาบันไม่รู้..แต่ว่ารักษาคุณสมบัติได้ครบถ้วนจนกว่าจะมีผู้รู้มาบอกว่าคุณลักษณะอย่างนี้ๆ เป็นคุณสมบัติของโสดาบัน ท่านก็อ้อ..ความจริงเราก็ทำได้นี่นา (หัวเราะ) เหมือนกับคนที่มีเงินอยู่ในกระเป๋า โห..เงินเต็มไปหมดถึงเวลาเอาเงินเอาทองออกมาตรวจมานับอยู่ตลอดเวลาแต่ไม่รู้ว่าไอนั้นนะเป็นเงินเป็นทองของตัวเอง จนกระทั่งเขาบอกว่า เฮ้ย! ไอ้ลักษณะนี้มันเป็นเงินเป็นทองนะเอาไปใช้ได้ก็ โห..เรามีอยู่เยอะแยะไป

กระโถนช่างธรรมมาสน์

พระขำระหนี่สงฆ์

รายชื่อต่อไปนี้คือผู้จองพระขำระหนี่สงฆ์ไว้ กรุณาตรวจทานรายชื่อ และจำนวนเงินให้ถูกต้อง หากมีผิดพลาดกรุณาแจ้งขอเปลี่ยนแปลงด่วน เนื่องจากทางช่างเตรียมแกะสลักป้ายชื่อหินอ่อนแล้ว

คณะพระอาจารย์สมปอง สุทธิมนต์สนธิจิตโต และ คุณกุลวดี ตั้งคารวคุณ
สร้างถวาย ๑๘๑,๕๐๐ บาท

คุณกมลลา - คณปภาดา สุวรรณธรรมา และ คุณจักษณา วรรณวาทกุล
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ครอบครัวคุณเบญจมา วิบูลย์พันธ์
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คณะคุณพัชรียา - คุณกัณฑกาษา - เด็กหญิงภัทธีรา คำภู
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คณะคุณยุคลธร เพชรชื่นสกุล
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คณะคุณเปี่ยมมงคล โชติกเสถียร
สร้างถวาย ๑๑๑,๑๕๐ บาท

กระโถนช่างธรรมมาสน์

คุณมนตรี จิตสว่างโคกิต
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

อุบาสิกาวิชชุตาภรณ์ ผดุงชีพ
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ครอบครัวคุณประคิน สายชมจันทร์
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คุณพิชัย - คุณสินีนาถ อรุณทรัพย์
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

อุบาสิกาบัญชี ศรีสองแคว
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คณะคุณพงศกร แสงไทร
สร้างถวาย ๑๐๔,๒๐๐ บาท

ครอบครัวคุณปิยะ เหลืองกิตติทอง
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ครอบครัวคุณสุชาติ สุภผล, ครอบครัวคุณวนิดา - คุณสหัชชัย ทศกาญจน์,
ครอบครัว พ.ต.ท.ประสาธ - คุณเสาวพรรณ สงวนทองคำ,
ครอบครัวคุณชกจิน แซ่โง้ว
สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

กระโถนช่างธรรมมาณีน

คุณคมกฤษ ดันกันภัย, คุณมาลินี-คุณสุมาลี ตีรเลิศพานิช,
คุณพีระ-คุณรมณีเย์-เด็กหญิงสโรชา นุตกุล,ครอบครัวคุณมาลีวรรณ บุญเรือง,
ครอบครัวคุณประโยชน์-คุณมุกดา นฤภัย

สร้างถวาย ๑๐๑,๐๐๐ บาท

คุณมุกดา เพชรชิ้นสกุล

สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

ม.ร.ว.ผีสมพร วัชชิงเงิน และครอบครัว, ม.ร.ว.ศรีสุดา คงประเสริฐ และครอบครัว,
ม.ล.พัฒน์นิดา ศรีแก้ว และครอบครัว

สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คุณสุภาณี ชิวเลิศวิบูลย์

สร้างถวาย ๑๐๑,๐๐๐ บาท

คุณสุภาวดี ขันธิกุล

สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คุณปรีชา - คุณพงศ์บรรต ฉันทะประเสริฐ, คุณเกษรา ทรัพย์เหลือหลาย,
คุณดวงใจ - คุณดวงพร - คุณดวงเนตร ฉันทะประเสริฐ

สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คุณก้านรงค์ - คุณดารณี อรุณทรัพย์, คุณพิสิฐ - คุณพิศศุดา อรุณทรัพย์

สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

กระโถนช่างธรรมมาณีน

คุณวาสนา บุโพธิ์

สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

นางสาววรรณี มะสัน, คณะมาลัยจากฟ้า จ.สงขลา

สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คณะคุณกุลภรณ์ แก้ววิลัย,คุณแม่บุญเรือง เจริญสุข -เด็กชายพิชญ์กานต์ อัศวโชค

สร้างถวาย ๑๐๗,๒๗๐ บาท

ครอบครัวคุณแม่ฮวย แซ่เขียว

สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

คุณไพโรจน์ พุรังษีโรจน์, คุณปณณภา - คุณพิริยะ กุลธรรมโยธิน,

คุณธิภาพร - คุณอดิโรจน์ พุรังษีโรจน์

สร้างถวาย ๑๐๐,๐๐๐ บาท

มีสองรายชื่อต่อไปนี้คือ

๑. คุณกวางน้อย และคณะคนเมืองบัว

๒. คุณเดชพูลศักดิ์ จารุพันธ์พานิช

กรุณาติดต่อแจ้งความจำนงด้วยว่าต้องการจะสร้างหรือไม่
เพราะ มีคนต้องการเป็นเจ้าของแทนอยู่

ขอเจริญพร

พระครูธรรมธรเล็ก สุขุมมปัญญา

งานวันวิสาขบูชา ณ.วัดพระธาตุห้าดวง

วัดพระธาตุห้าดวง ต.สี้อ.ลี้ จ.ลำพูน ได้จัดงานเนื่องในวันวิสาขบูชา ระหว่าง วันที่ ๒๑-๒๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๘ เพื่อน้อมถวายเป็น พุทธบูชา ธรรมบูชา และสังฆบูชา ดังนี้

- จัดให้มีการบวชเนกขัมมะ ปฏิบัติธรรม ตลอดช่วง ๓ วัน กล่าวคือ ผู้ถือบวชต้องถือศีลแปด บั๊กกลดและแต่งกายด้วยชุดขาว (ผู้ประสงค์จะถือบวชให้ติดต่อแจ้งความประสงค์ไปที่วัด, ให้นำกลดไปด้วย ส่วนเสื้อ - หมอน - ผ้าห่มที่วัดมีให้) อีกทั้งช่วง ๓ วันดังกล่าว ระหว่าง เวลา ๑๒.๓๐-๑๔.๐๐น. จะมีการฝึกมนิโยมทุกวัน

- หล่อพระพุทธรูป ๗๐๐องค์, สรงน้ำพระธาตุ, เวียนเทียนรอบพระเจดีย์ธาตุ-วิหารสมเด็จพระองค์ปฐมและยกช่อฟ้าอุโบสถ กำหนดการมีดังนี้

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๑๘.๐๐ น. - ทำพิธีบวงสรวง และพุทธาภิเษก

๑๘.๓๐ น. - หล่อพระพุทธรูป ๗๐๐องค์ เป็นปางพระสิงห์หนึ่งขนาดหน้าตักกะนี้หัวหล่อทองเหลืองผิวมันปรมดำซึ่งพระพุทธรูปทั้ง ๗๐๐ องค์ เมื่อหล่อเสร็จจะนำไปถวายครูบาแก้ว วัดธาตุตอยตุงคำ ประเทศพม่า ลูกศิษย์ ครูบาบุญชุ่มเพื่อที่ท่านจะนำไปแจกให้ญาติโยมชาวปะหล่อง (อยู่พม่า) ไร่สวนมนต์, ถวายข้าวพระพุทธรูปและกราบไหว้บูชา ครอบครวี่ ละ ๑ องค์ เนื่องจากทางครูบาแก้ว ท่านได้ปรารภขอมา เพราะชาวปะหล่องแถบนั้นที่มีศรัทธาในพระพุทธรูปศาสนาแต่ไม่มีพระพุทธรูปไว้สักการะบูชา

๒๐.๐๐ น. - สรงน้ำพระธาตุ, เวียนเทียนรอบพระเจดีย์ และวิหารสมเด็จพระองค์ปฐมเพื่อถวายเป็นพุทธบูชา ธรรมบูชา และสังฆบูชา - ปฏิบัติธรรมนั่งสมาธิ จนถึงเวลาประมาณ ๒๑.๓๐ น.

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๙.๐๐ น. - ทำพิธียกช่อฟ้าอุโบสถ

๑๐.๐๐ น. - ทอดผ้าป่าร่วมสร้างอุโบสถ

๑๑.๐๐ น. - ถวายเพลพระ

- เสริ้จพิธี

หมายเหตุ ผู้สนใจจะร่วมเป็นเจ้าของภาพหล่อพระพุทธรูป ๗๐๐ องค์ สามารถร่วมเป็นเจ้าของได้องค์ละ ๕๐๐ บาท หรือตามแต่ศรัทธา ติดต่อโดยตรงได้ที่ วัดพระธาตุห้าดวง โทร. (๐๕๓) ๕๗๐-๒๔๔ หรือติดต่อที่พระอหันท อานนุโท เบอร์โทร.(๐๑)๖๐๒-๗๔๓๗ หรือโอนเงินเข้าบัญชี ธ.กสิกรไทย สาขาสี่ เลขที่ ๓๔๗-๒-๑๙๘๗๖-๘ บัญชีออมทรัพย์ ชื่อบัญชี วัดพระธาตุห้าดวง โดยพระอหันท อานนุโท (เมื่อโอนเงินแล้ว กรุณาแจ้งด้วยว่าท่านต้องการร่วมทำบุญอะไรบ้าง ตามเบอร์โทร. ดังกล่าวข้างต้น)